

Prahu sužuje nedostatek nových bytů. A bude ještě hůř

TISK, Datum: 31.05.2018, Zdroj: Ekonom, Strana: 30, Autor: JAN NĚMEC, Vytlačeno: 15 473, Prodáno: 13 151, Vydavatel: Economia, a.s., Rubrika: Další téma

Červený kopec poskytne péči 200 seniorům

TISK, Datum: 30.05.2018, Zdroj: Mladá fronta DNES, Strana: 11, Autor: (pro), Vytlačeno: 150 328, Prodáno: 123 870, Vydavatel: Mafra, a.s., Rubrika: Brno a jižní Morava

Z jatek v centru Ostravy má být mezinárodní kulturní centrum [URL](#)

WEB, Datum: 30.05.2018, Zdroj: denik.cz, Autor: Autor:, Břetislav Uhlář, Návštěvnost: 7 768 045, Vydavatel: VLTAVA LABE MEDIA, a.s.

Pardubice chtějí odkoupit část Automatických mlýnů [URL](#)

WEB, Datum: 30.05.2018, Zdroj: novinychrudim.cz, Autor: Roman Zahradka

Zlínský kraj podpoří téměř 86 milionů výstavbu nové sportovní haly ve ValMezu [URL](#)

WEB, Datum: 30.05.2018, Zdroj: klubnovinaruzlin.cz, Autor: Valašském Meziříčí, Návštěvnost: 0

Otevírají obálky s návrhy na revitalizaci Komenského parku

TISK, Datum: 30.05.2018, Zdroj: Kolínský deník, Strana: 3, Autor: (mar), Vytlačeno: 950, Vydavatel: VLTAVA LABE MEDIA, a.s., Rubrika: Kolínsko/Zpravodajství

V soutěži o podobu třebíčské kašny je 27 návrhů [URL](#)

WEB, Datum: 30.05.2018, Zdroj: archiweb.cz +1, Návštěvnost: 193 815

Obsahové duplicity: 30.05.2018 - archiweb.cz [URL](#)

Laureáty Pocty ČKA jsou Bohuslav Fuchs a Martin Rajniš [URL](#)

WEB, Datum: 30.05.2018, Zdroj: archiweb.cz +2, Autor: Vít Obrtel, Otto Rothmayer, Oldřich Stefan, Zdeněk Vávra, Pe, Návštěvnost: 193 815

Obsahové duplicity: 31.05.2018 - stavbaweb.dumabyt.cz [URL](#), artalk.cz [URL](#)

Otázka za miliony. Co s náměstím? [URL](#)

WEB, Datum: 30.05.2018, Zdroj: jihlavske-listy.cz, Návštěvnost: 39 905

Jiná perspektiva: jarní cyklus uzavře švýcarské a rakouské studio [URL](#)

WEB, Datum: 29.05.2018, Zdroj: earch.cz +1, Návštěvnost: 44 272

Obsahové duplicity: 28.05.2018 - stavbaweb.dumabyt.cz [URL](#)

60 let otáčivého hlediště v Č. Krumlově

TV, Datum: 29.05.2018, Zdroj: ČT 1, Strana: 14, Provozovatel: Česká televize

ČKA vyhlásila 19. ročník Přehlídky diplomových prací [URL](#)

WEB, Datum: 29.05.2018, Zdroj: tzb-info.cz +6, Návštěvnost: 680 181, Vydavatel: Topinfo s.r.o.

Obsahové duplicity: 28.05.2018 - moderniobec.cz [URL](#), stavbaweb.dumabyt.cz [URL](#), 25.05.2018 - inspirati.cz [URL](#), 24.05.2018 - archiweb.cz - [URL](#), archiweb.cz - [URL](#), imaterialy.dumabyt.cz [URL](#)

S primátorkou (p)o Praze

TISK, Datum: 28.05.2018, Zdroj: Euro, Strana: 42, Autor: Hana Boříková, Vytištěno: 19 770, Prodáno: 12 641, Vydavatel: Mladá fronta a.s.

Svět se zrychluje, architektura zůstává pomalá

TISK, Datum: 28.05.2018, Zdroj: E15, Strana: 8, Autor: Denisa Holajová, Vytištěno: 30 013, Prodáno: 11 497, Vydavatel: CN Invest, a.s., Rubrika: Příloha - Real-immo

Přednáška architektů ze studií Buchner Bründler Architekten a Querkraft architekten [URL](#)

WEB, Datum: 28.05.2018, Zdroj: imaterialy.dumabyt.cz, Návštěvnost: 17 174

Kolaudace padla. Jinak je ale novela stavebního zákona spíše brzdou zní z měst [URL](#)

WEB, Datum: 28.05.2018, Zdroj: decinsky.denik.cz +1, Autor: Martin Košťál, Návštěvnost: 80 750, Vydavatel: VLTAVA LABE MEDIA, a.s.

Obsahové duplicity: 28.05.2018 - Ústecký deník

Vyšla ročenka Česká architektura 2016-2017 pod vedením M.Steinbachové [URL](#)

WEB, Datum: 27.05.2018, Zdroj: archiweb.cz, Autor: Petr Šmídek, Marcela Steinbachová, Návštěvnost: 193 815

Pomník obětem 1. světové války bude dílem Václava Fialy

TISK, Datum: 26.05.2018, Zdroj: Klatovský deník, Strana: 2, Autor: DANIELA LOUDOVÁ, Vytištěno: 2 250, Vydavatel: VLTAVA LABE MEDIA, a.s., Rubrika: Region / Zpravodajství

ČVUT: Studenti architektury uspěli v Young Talent Architecture Award 2018 [URL](#)

WEB, Datum: 25.05.2018, Zdroj: parlamentnilisty.cz, Návštěvnost: 7 608 740, Vydavatel: OUR MEDIA a.s.

Nedostali jsme peníze na úředníky, hájí problémy s novelou stavebního zákona starosta

Černošic [URL](#)

WEB, Datum: 25.05.2018, Zdroj: rozhlas.cz, Návštěvnost: 2 643 856

Designéři Fakulty architektury získali ocenění v soutěži Best in Design [URL](#)

WEB, Datum: 24.05.2018, Zdroj: technickydenik.cz, Návštěvnost: 36 006

Václav Hlaváček: Mrzí mě, že nevznikla Kaplického knihovna [URL](#)

WEB, Datum: 24.05.2018, Zdroj: developmentnews.cz, Návštěvnost: 0

Po dvou letech padl verdikt: dům kultury není památkou [URL](#)

WEB, Datum: 23.05.2018, Zdroj: boleslavsky.denik.cz, Návštěvnost: 51 337, Vydavatel: VLTAVA LABE MEDIA, a.s.

Podpořte Karvinou v architektonické soutěži [URL](#)

WEB, Datum: 23.05.2018, Zdroj: karvina.cz

Zahrádkářské osady z Prahy mizí. Návrh metropolitního plánu je vágní, říká sociolog Gibas [URL](#)

WEB, Datum: 23.05.2018, Zdroj: rozhlas.cz, Autor: Martin Knitl, Návštěvnost: 2 643 856

Kulturní centrum v Rožnově pod Radhoštěm

TISK, Datum: 22.05.2018, Zdroj: Materiály pro stavbu, Strana: 11, Autor: vis, Vytištěno: 6 500, Vydavatel: Business Media CZ, spol. s r.o., Rubrika: aktuality projekty

Šéf IPR Boháč: Za peníze nasypané do Blanky mohly být vyřešeny Bubny, Smíchov a Žižkov

[URL](#)

[WEB](#), Datum: 22.05.2018, Zdroj: euro.cz, Autor: Hana Boříková, Návštěvnost: 1 282 185, Vydavatel: Mladá fronta a.s.

Rekodifikace veřejného stavebního práva [URL](#)

[WEB](#), Datum: 22.05.2018, Zdroj: ckait.cz, Návštěvnost: 45 305

Pardubice: Město zveřejnilo návrh nového územního plánu [URL](#)

[WEB](#), Datum: 19.05.2018, Zdroj: parlamentnilisty.cz, Návštěvnost: 7 608 740, Vydavatel: OUR MEDIA a.s.

Prahu sužuje nedostatek nových bytů. A bude ještě hůř

[TISK](#), Datum: 31.05.2018, Zdroj: Ekonom, Strana: 30, Autor: JAN NĚMEC, Vytlačeno: 15 473, Prodáno: 13 151, Rubrika: Další téma

Začátek výstavby domů s 250 novými byty. A vydaná stavební povolení jen zhruba na 370 bytů dalších. Bilance developerů v Praze za první kvartál letošního roku, co se výstavby bydlení týče, je tristní. „Ačkoli se v poslední době objevily informace o tom, že v letošním roce stoupá počet prodaných nových bytů v Praze, a že tedy bytová krize je zažehnána, nic není dále pravda,“ varuje ředitel Asociace developerů Tomáš Kadeřábek.

Už několik let developerské společnosti lkají nad klesajícím počtem bytů, které se jim daří v české metropoli stavět. Zatímco v roce 2015 nabízely jejich katalogy na výběr přes 7000 nových nemovitostí, letos nabídka jen mírně překračuje 4000 nových bytů. Fakt, že na konci loňského roku jich bylo ještě méně – konkrétně 3650 –, je ovšem jen malou útěchou.

Ve skutečnosti aktuální statistiky Českého statistického úřadu (ČSÚ) ze stavebního trhu naznačují, že se situace s novou výstavbou bydlení v metropoli dále zhoršuje. Pro srovnání: jen v roce 2008 se v hlavním městě začalo stavět přes šest tisíc nových bytů. Z toho bezmála dva tisíce připadly právě na první kvartál. Ekonomická recese v letech 2010 až 2012 se projevila prudkým propadem pod hranici dvou tisíc rozestavěných bytů ročně. Během následujícího ekonomického oživení se zdálo, že se trh začíná vracet do normálu.

V letech 2016 a 2017 se ovšem vrátil téměř na „krizová“ čísla. A letošní dosavadní vývoj ukazuje, že zlepšení není ani zdaleka na obzoru: letošní statistiky jsou na osmině těch z roku 2008. „Pokud by toto ‚závratné‘ tempo pokračovalo v průběhu celého roku 2018, jen stěží bychom se dostali na potřebný počet šest tisíc bytů ročně, jenž je podle strategického plánu každoročně potřeba,“ varuje výkonná ředitelka developerské společnosti Central Group Michaela Tomášková.

Právě hranici šesti tisíc bytů označuje za „kritickou“ Institut plánování a rozvoje kvůli tomu, aby si bydlení mohli pořídit nejen dnešní Pražané, ale také až 100 tisíc lidí, kteří mají v hlavním městě přibýt do roku 2030.

Podobně tristní je situace i u stavebních povolení na nové byty. Těch letos úřady vydaly do března necelé čtyři stovky, tedy o třetinu méně než loni, a dokonce čtyřikrát méně než před krizí. Z vývoje je přitom patrné, že počty stavebních povolení na nové bydlení klesají nepřetržitě posledních dvanáct let.

Praze bude chybět 50 tisíc bytů. Efekty letošního prvního kvartálu se přitom na trhu s bydlením projeví až se zpožděním. Například dnes prodávané byty většinou pocházejí z projektů šest a více let starých. „Vinou délky celého stavebně schvalovacího procesu v Praze a délky výstavby dělí začátek projektu a prodej bytů v něm sedm až deset let,“ upozorňuje Tomáš Kadeřábek. Je tedy zřejmé, že pokud se povolování nezrychlí, v příštích letech bude nedostatek nových bytů v metropoli ještě výraznější než dnes.

Zajímavou studii na toto téma zpracovala už na konci loňského roku poradenská společnost Deloitte. Z analýzy vyplynulo, že jen na potřebná „razítka“ čekalo v té době v Praze zhruba 900 developerských rezidenčních projektů. Pokud by se všechny realizovaly, přibýlo by v pražské nabídce 40 tisíc nových bytů. Podle Deloitte ovšem výstavbu blokuje nekonečné povolovací řízení: v průměru trvá 245 dní, což Česko v mezinárodním srovnání řadí na 166. místo ze 185 sledovaných zemí. Například v Dánsku, které žebříček vede, se úřední povolení dají sehnat během 64 dní, tedy asi dvou měsíců.

Mimochodem z mezinárodního srovnání vychází Praha bídne nejen co do délky povolovacího řízení, ale i v

počtu vydaných stavebních povolení. Ten byl podle poradenské společnosti KPMG v české metropoli nejnižší. Například v Hamburku a Mnichově nebo Budapešti úřady posvětily výstavbu pětikrát vyšší. Ještě pružnější jsou ve Vídni nebo Varšavě, kde loni počet vydaných stavebních povolení překročil ten pražský sedminásobně. Pomalé tempo povolování a průtahy způsobené odvoláváním nejrůznějších spolků považuje za hlavní brzdu výstavby v Praze i Sdružení pro architekturu a rozvoj. „V realitě se povolování bytového domu prodloužilo v poslední době na neskutečných deset let a více. Přitom vlastní realizace je jen skutečnou třesinkou na dortu a trvá asi jeden a půl roku,“ tvrdí majitel developerské firmy Central Group Dušan Kunovský, jeden ze zakládajících členů sdružení. Sdružení vydalo vlastní studii, v níž odhaduje, že pokud se situace zásadně nezlepší, počet chybějících nových bytů v roce 2030 se může zvýšit ze současných 22 tisíc zhruba na 50 tisíc. Metropolitní plán nestačí Co může situaci na pražském trhu odblokovat? Velké naděje se upínají k Metropolitnímu plánu, který má jasně stanovit podmínky výstavby v metropoli. Problémem ovšem je, že v platnost jen tak nevstoupí – výstavba se jím začne řídit nejdříve za pět let. „O tom, že současný plán musí ještě několik let fungovat, není pochyb. Do platnosti Metropolitního plánu se musí neustále stavět a to lze jen na základě současného plánu,“ upozorňuje jeden z autorů dokumentu, architekt Roman Koucký. S nutností pracovat se současným územním plánem souhlasí i šéf developerské asociace Tomáš Kadeřábek. „Praha by především měla vyřešit desítky žádostí o změnu územního plánu, které dlouhé roky nejsou projednávány. Měly by se dodržovat správní lhůty a tam, kde v zákoně nejsou, by měly být stanoveny magistrátem nebo vedením městských částí. Důležité je odpolitizovat stavební úřady,“ vypočítává Kadeřábek opatření, která by mohla pomoci nyní, a to i bez Metropolitního plánu. Pokud se situace nebude řešit, bude podle developerů pokračovat zdražování bytů. Právě jejich nedostatek na trhu je hlavní příčinou růstu cen. Statistiky z minulosti ukazují, že v minulosti byly až na výjimky nejnižší ceny nemovitostí v těch pražských obvodech, které byly nejmístičnější k nové výstavbě. To už dnes nicméně neplatí: všeobecný nedostatek nových bytů po celé Praze způsobil, že jsou lidé daleko méně vybíraví a nakupují i v lokalitách, které by je v minulosti zřejmě tolik nelákaly.

Pokud se nezrychlí povolování výstavby, v roce 2030 by na pražském trhu mohlo chybět až 50 tisíc nových bytů. Počet zahájených bytů v Praze Nové byty v bytových domech 2006–2018 1. čtvrtletí za celý rok

Počet vydaných stavebních povolení Stavební povolení na byty v bytových domech 2006–2018

Ceny novostaveb v Praze Počet dokončených bytů (2007–2016) a ceny nových bytů za leden 2017 v Kč za m²

počet cena městský dokončených nového obvod bytů bytu Praha 10 12 305 68 389 Praha 9 12 962 69 024
Praha 4 7841 75 717 Praha 3 2583 84 982 Praha 7 1438 88 189 Praha 8 4159 91 785 Praha 5 9155 96 576
Praha 6 4728 113 660 Praha 2 1322 124 609 Praha 1 277 153 873

ZDROJ : ČSÚ, DELOITTE, CENOVAMAPA.OR

Červený kopec poskytne péči 200 seniorům

TISK, Datum: 30.05.2018, Zdroj: Mladá fronta DNES, Strana: 11, Autor: (pro), Vytiskeno: 150 328, Prodáno: 123 870, Rubrika: Brno a jižní Morava

BRNO Moderní areál s pavilony pro zdravotní a sociální péči odhadem za 300 milionů korun vznikne místo bývalé léčebny dlouhodobě nemocných na Červeném kopci. Kancelář architekta města nyní připravuje soutěž na jeho podobu, jejíž podmínky zveřejní 1. června. „Do užšího výběru vybere komise během června zhruba šest nebo sedm adeptů, které vyzveme, aby zpracovali studii a v průběhu září bude znám vítěz,“ popsal náměstek brněnského primátora pro zdravotnictví Petr Hladík (KDU-ČSL). V areálu s 210 lůžky pro lidi, kteří už nejsou schopni se o sebe postarat, by mělo sídlit i Národní dohledové centrum telemedicíny. To je dálkový přenos dat od pacienta k lékaři, který hlídá jeho stav a může v případě jeho zhoršení zasáhnout.

Areál bývalé léčebny z 19. století je z hlediska zdravotnického nevyhovující a od letošního ledna prázdný. Z původních budov zůstane pouze jediná, kterou lze ještě zachránit. Místo se stalo koncem dubna centrem

pozornosti, protože magistrát se rozhodl přestěhovat sem dočasně osm romských rodin z ubytovny v Šámalově ulici a část místních obyvatel vystoupila ostře proti záměru i přes ujištění, že jde jen o řešení nejdéle na pár měsíců. „Dnes už mají dvě z rodin nové bydlení a stěhují se pryč. Další by měly areál opustit do konce prázdnin,“ poznamenal Hladík.

Region vydání: Mladá fronta DNES - jižní Morava

Z jatek v centru Ostravy má být mezinárodní kulturní centrum [URL](#)

WEB, Datum: 30.05.2018, Zdroj: denik.cz, Autor: Autor:, Břetislav Uhlář, Návštěvnost: 7 768 045

V prostorách přístavby bývalých městských jatek by mělo za několik let vzniknout kreativní Mezinárodní kulturní centrum.

Plánuje ho město Ostrava a jeho cílem je vytvoření otevřené zóny pro kulturu, vzdělávání, kreativitu a spolupráci mezi lokálními aktéry i na mezinárodní úrovni.

Důraz by měl být kladen na podporu vlastní umělecké tvorby a kvalitní dramaturgii se zaměřením zvláště na mladší publikum.

„Město aktuálně vyzývá dodavatele k podání nabídek k veřejné zakázce na vyhotovení ideového návrhu pro zřízení kulturního centra. Maximální hodnota této veřejné zakázky činí 180 tisíc korun, včetně DPH,“ uvedl ostravský primátor Tomáš Macura.

Vizualizace budoucí podoby jatek.

Otevření městské galerie Plato v budově bývalého hobymarketu Bauhaus v Ostravě, 11. dubna 2018

Z této částky budou finančně odměněni první tři dodavatelé v pořadí. Hlavními hodnotícími kritérii budou kvalita návrhu a dispoziční řešení s dobrou mírou využití prostoru. Město poté s vítězem uzavře licenční smlouvu, kterou získá ideový návrh k dalším úpravám.

Budova přístavby jatek se skládá z šesti různých konstrukčních systémů, navzájem stavebně propojených, s výměrou 5035 metrů čtverečních.

Vítězný návrh architektonické soutěže na rekonstrukci jatek z roku 2017 Městská jatka. Ilustrační foto.

Památkově chráněná městská jatka v Ostravě. Vítězný návrh architektonické soutěže na rekonstrukci jatek z roku 2017 19

Vykoupena byla za 37,95 milionu korun. V nově vzniklém kreativním kulturním centru by měly být přednáškové sály, taneční a divadelní prostory, gastrozařízení a také ubytovací zázemí pro umělce.

Černá kostka - vědecká knihovna

Vítězný návrh architektonické soutěže na rekonstrukci jatek z roku 2017

Pardubice chtějí odkoupit část Automatických mlýnů [URL](#)

WEB, Datum: 30.05.2018, Zdroj: novinychrudim.cz, Autor: Roman Zahradka

Pardubice mají schválený záměr na koupi pozemku a objektu v areálu Automatických mlýnů, který by měl být následně využit pro Centrální polytechnické dílny (CPD) a Galerii města Pardubic (GAMPA). Město by od vlastníka objektu odkoupilo tu část budovy, jež byla dříve využívána jako sklad balené mouky. Rekonstrukcí a přístavbou by tak Pardubice získaly místo ideální pro budoucí vzdělávací centrum.

„Jsem velmi rád za shodu v zastupitelstvu, byla by to promarněná příležitost pro Pardubice, ale i celý areál, kde se sdruží investice a možnosti čerpání dotací městem, krajem a vlastníkem areálu. Pro město je jednoznačně výhodnější vstoupit do areálu jako vlastník. Schválili jsme záměr koupě bývalého skladu mouky včetně potřebných pozemků za cenu sedmi milionů korun podle znaleckého posudku, který si město nechalo zpracovat. V červnu zastupitelům předložíme definitivní podobu smluv,“ podotýká náměstek primátora zodpovědný za školství Jakub Rychtecký (ČSSD) s tím, že kromě záměru o koupi pozemku zastupitelé zároveň odsouhlasili záměr o odkoupení všech stupňů projektové dokumentace za 7 milionů korun bez DPH, která vychází z honorářového řádu České komory architektů.

„Město má již vyhotovenou studii, jak by měl objekt vypadat. Nyní nám zbývá od vlastníka odkoupit kompletní projektovou dokumentaci. Rádi bychom zde vytvořili takové místo, kde budou propojeny jak vzdělávací, tak kulturní aktivity spolu s oblastí architektury a urbanismu,“ konstatuje primátor Pardubic Martin Charvát (ANO 2011).

Kromě CPD se totiž v rozšířeném bývalém skladu bude ve spodní části objektu nacházet také Galerie města Pardubic. Ta v současné době obývá prostory na Příhrádku, přesunem do areálu Automatických mlýnů by zůstala v centru města. „Prostory na Příhrádku nejsou pro potřeby galerie dostačující. Součástí aktivit GAMPY totiž není jen pořádání výstav, ale také různé vzdělávací aktivity, z tohoto hlediska jsou prostory sýpky pro GAMPY značně limitující a město zde navíc platí nájem. Umístěním galerie do rekonstruovaných industriálních prostor, které jsou koncipované jako velký 'open space', jí dáme příležitost dalšího programového rozvoje. Při galerii chceme navíc otevřít nové Centrum architektury a plánování města Pardubic, kde by byly prezentovány projekty související s rozvojem města, architekturou, urbanismem, veřejným prostorem a územním plánováním a kde by se samospráva mohla setkávat s veřejností,“ uvádí náměstek.

Zlínský kraj podpoří téměř 86 milionů výstavbu nové sportovní haly ve ValMezu [URL](#)

[WEB](#), Datum: 30.05.2018, Zdroj: klubnovinaruzlin.cz, Autor: Valašském Meziříčí, Návštěvnost: 0

ZLÍNSKÝ KRAJ – Čtyři nové investiční záměry v oblasti školství schválila Rada Zlínského kraje. „Jde o výstavbu nové sportovní haly a rekonstrukci tělocvičny na Integrované střední škole – Centru odborné přípravy technické a Jazykové škole s právem státní jazykové zkoušky Valašské Meziříčí. Radní schválil i rekonstrukci kuchyně Odborného učiliště a Základní škole Holešov, rekonstrukci sociálních zařízení ve Střední průmyslové škole a Obchodní akademii Uherský Brod a o vybudování nového pracoviště pro odborný výcvik oboru Cukrář na Střední škole průmyslové, hotelové a zdravotnické Uherské Hradiště,“ vyjmenovala krajská tisková mluvčí Adélam Kousalová.

„Největší z těchto akcí bude výstavba nové sportovní haly v areálu valašskomeziříčské školy. Půjde o společnou investici kraje a města Valašské Meziříčí, která mimo jiné pomůže vyřešit nedostatek kapacit pro sportovní vyžití ve městě. Kromě výuky bude moci být hala využívána také pro pořádání sportovních akcí většího rozsahu,“ uvedl hejtmán Zlínského kraje Jiří Čunek.

Zlínský kraj a město Valašské Meziříčí by se na připravované investici měli finančně podílet. Kraj jako vlastník předmětných nemovitostí bude plnit funkci investora a stavebníka. Předpokládané celkové náklady na výstavbu nové haly činí 148,368 milionu korun. Jejich upřesnění vzejde z projektové dokumentace. „Zahájení veřejné zakázky na dodavatele dokumentace již schválila krajská rada. Projektová příprava akce by měla probíhat od srpna 2018 do května 2019, samotná realizace pak od června 2019 do března 2020. Souběžně s touto investiční akcí bude kraj realizovat rekonstrukci tělocvičny v objektu školy. Náklady jsou vyčísleny na 8,632 milionu korun,“ dodala mluvčí.

Předmětem rekonstrukce kuchyně v Odborném učilišti a Základní škole Holešov bude odstranění havarijního stavu vybavení a vzduchotechniky v kuchyni tak, aby splňovala platné hygienické předpisy. Termín realizace: červen – září 2018; celkové náklady 7,294 milionu korun.

Ve Střední průmyslové škole a Obchodní akademii Uherský Brod budou rekonstruována sociální zařízení. Vzniknou nové dělicí příčky, rozvody zdravotně technických instalací, obklady, podhledy a osazeny budou nové zařizovací předměty. Termín realizace: červen – září 2018; celkové náklady: 4,610 milionu korun.

Ve Střední škole průmyslové, hotelové a zdravotnické Uherské Hradiště bude vybudováno nové pracoviště pro odbornou výuku oboru Cukrář. Vznikne v přízemí budovy P v Kollárově ulici. Současné prostory čekají dispoziční úpravy, rekonstruována bude kanalizace, upraveny vnitřní rozvody i instalace, namontováno vzduchotechnické zařízení a chladicí box i nové vybavení pro učebnu. Termín realizace: červenec – září 2018; celkové náklady: 8 milionů korun.

Vlastimil Langer

Vizualizace nové haly ve Valašském Meziříčí. Foto: www.valasskemezirici.cz

Otevírají obálky s návrhy na revitalizaci Komenského parku

TISK, Datum: 30.05.2018, Zdroj: Kolínský deník, Strana: 3, Autor: (mar), Vytlačeno: 950, Rubrika: Kolínsko/Zpravodajství

Kolín – V těchto dnech dojde na kolínském radnici k otevírání obálek s architektonickými návrhy na zamýšlenou úpravu Komenského parku.

O vítězi by tedy mělo být rozhodnuto v červnu. Na studii, která z této architektonické soutěže vzejde, následně naváže projektování. To může trvat půl až tři čtvrtě roku. Takže vlastní plánovaná velká revitalizace parku se odhaduje na roky 2019 až 2020.

Region vydání: Střední Čechy

V soutěži o podobu třebíčské kašny je 27 návrhů [URL](#)

WEB, Datum: 30.05.2018, Zdroj: archiweb.cz +1, Návštěvnost: 193 815

Obsahové duplicity: 30.05.2018 - archiweb.cz [URL](#)

Třebíč - V architektonicko-výtvarné soutěži o podobu nové kašny na třebíčském Karlově náměstí je přihlášeno 27 návrhů. Hodnotící komise nad nimi poprvé zasedne v pátek, sdělil ČTK třebíčský městský architekt Jaroslav Hulín. Soutěž připravila radnice ve spolupráci s Českou komorou architektů. Kašna v hodnotě okolo čtyř milionů korun bude postavena v rámci plánované obnovy náměstí.

Mezi porotci je i městská architektka Litomyšle a Tišnova Zdeňka Vydrová, teoretik výtvarného umění a architektury Rostislav Koryčánek nebo architekt Ondřej Císlar, který vede vlastní ateliér Fakulty architektury ČVUT. Společně s dalšími bude posuzovat nejen estetickou úroveň návrhů, ale i technické řešení, trvanlivost a efektivitu provozu budoucí kašny. Cena pro vítěze soutěže je 80.000 korun. Celkem chce město na cenách soutěžícím rozdělit 200.000 korun.

Revitalizaci Karlova náměstí připravuje Třebíč intenzivně poslední tři roky v souvislosti s nutností výměny inženýrských sítí pod náměstím. Brněnský atelier RAW pro město zpracoval studii, ve které navrhl umístit na náměstí i dvě kašny ve východní a západní části, kterou řeší architektonická soutěž. Místostarostka Marie Černá (Třebíč můj domov) už dříve uvedla, že by město chtělo znát vítěze soutěže do poloviny roku. Podle Hulína ale ještě nebyl termín vyhlášení stanoven.

Laureáty Pocty ČKA jsou Bohuslav Fuchs a Martin Rajniš [URL](#)

WEB, Datum: 30.05.2018, Zdroj: archiweb.cz +2, Autor: Vít Obrtel, Otto Rothmayer, Oldřich Stefan, Zdeněk Vávra, Pe, Návštěvnost: 193 815

Obsahové duplicity: 31.05.2018 - stavbaweb.dumabyt.cz [URL](#), artalk.cz [URL](#)

Česká komora architektů vyhlásí laureáty ocenění Pocta ČKA za roky 2015 a 2016. Učiní tak na nominačním večeru České ceny za architekturu v pražském Divadle Archa ve čtvrtek 31. května 2018. Ocenění Pocta ČKA za rok 2015 udělí in memoriam prof. Bohuslavu Fuchsovi, ocenění Pocta ČKA za rok 2016 prof. Martinu Rajnišovi. Oceněním vzdává Komora od roku 2000 hold významným osobnostem z oblasti architektury.

Návrhy na udělení Pocty podává každoročně odborná veřejnost včetně členů i jednotlivých orgánů České komory architektů. Z nominací pak laureáty vybírá odborná porota. V porotě, která navrhla udělení Pocty ČKA za rok 2015 in memoriam profesoru Bohuslavu Fuchsovi, usedla laureátka Pocty za rok 2007 Alena Šrámková, spolu s ní pak architekti Miroslav Cikán, Antonín Novák, Václav Škarda a publicista Jiří Horský. Porota, od které vzešlo ocenění Pocta ČKA za rok 2016 profesoru Martinu Rajnišovi, byla složená z architektů Romana Brychty, Filipa Landy a Jaroslava Zimy, doplnil je teoretik architektury Oldřich Ševčík a novinářka Karolína Vránková. Česká komora architektů uděluje toto ocenění osobnostem v oboru, které se svou prací a morálním kreditem významně zapsaly do moderní historie české architektury.

Pocta ČKA za rok 2015 - profesor Bohuslav Fuchs
Profesor Bohuslav Fuchs (24. března 1895, Všechnovice - 18. září 1972, Brno) byl vynikající architekt evropského významu, jehož tvorba zásadním způsobem ovlivnila nejen brněnskou architekturu a smýšlení českých architektů. Jeho osobnost přesahovala hranice. Z mnoha děl Bohuslava Fuchse lze jmenovat alespoň Zemanovu kavárnu v Brně (1925 - 1926), hotel Avion v Brně (1927) nebo tři pavilony na Výstavě kultury ČSR v Brně (1928). Během působení na stavebním úřadě města Brna

navrhl Bohuslav Fuchs regulační plány několika městských částí a také soutěžní návrh na regulaci historického centra Brna "Tangent" (1926-1927, společně s Josefem Peňázem a Františkem Sklenářem). Z Fuchsových urbanistických studií je třeba vyzdvihnout jeho teorii nového zónování. Profesor Bohuslav Fuchs působil v poválečném období jako děkan Fakulty architektury a pozemního stavitelství VUT v Brně. Na konci 50. let 20. století byl však z politických důvodů nucen školu opustit. Bohuslav Fuchs byl příznivcem architektonických soutěží, sám se jich aktivně účastnil jako soutěžící i porotce. Angažoval se v řadě spolků. Působil ve Skupině výtvarných umělců, Spolku výtvarných umělců Mánes a také v redakcích několika časopisů - v architektonické sekci Levé fronty a v Bloku výtvarných umělců země Moravskoslezské.

Návrh na ocenění profesora Bohuslava Fuchse in memoriam podal architekt Jiří Kraus, "aby byl připomenut vynikající architekt a vzácný člověk." Pan Jiří Kraus byl v 50. letech 20. století odsouzený komunistickým režimem a pracoval v Jáchymově, kde byl v dolech dokonce zasypán a na čas částečně ochrnl. I když nesměl studovat, profesor Bohuslav Fuchs mu umožnil tajně vystudovat na FAPS VUT v Brně a po zahlazení jeho trestu neváhal verifikovat přítomnost pana Jiřího Krause na škole a ten díky tomu mohl následně v roce 1960 oficiálně ukončit studium. "Porota jednohlasně a s potěšením přivítala iniciativu architekta Jiřího Krause, nominujícího na udělení Pocty ČKA profesora Bohuslava Fuchse in memoriam, za jeho celoživotní dílo a osobní statečnost," uvedli porotci ve své zprávě. "Architekt Bohuslav Fuchs patří k těm výjimečným osobnostem, které svojí odvahou, pílí a talentem přispěly ke vzniku moderní architektury a urbanismu dvacátého století. Ve svém všestranném a rozsáhlém díle uplatnil pokroková prostorová a dispoziční řešení, inspirovaná novými konstrukcemi a materiály, a přispěl současně k tvorbě estetických forem, které se staly součástí výtvarné kultury své doby," odůvodnili porotci své rozhodnutí.

Pocta ČKA za rok 2016 - profesor Martin Rajniš
Profesor Martin Rajniš (* 16. května 1944, Praha) je český architekt a urbanista, který dosahuje respektu a realizací na mezinárodní scéně. Je spoluzakladatel České komory architektů. Z množství jeho děl lze zmínit Obchodní dům Máj v Praze (spolu s Johnem Eislerem a Miroslavem Masákem, 1975), Českou poštovnu Anežka na Sněžce (H.R.A. Hoffman Rajniš Architekti, 2007) nebo vzducholod' Guliver na budově centra současného umění DOX v Praze (spolu s Davidem Kubíkem a Leošem Válkou, 2016). Podstatou jeho staveb je experiment a vztah architektury k přírodě a lidské společnosti. Profesor Martin Rajniš byl také vysokoškolský pedagog. V letech 1990 až 1997 působil jako profesor architektury na VŠUP v Praze. V akademických rocích 2001/2002 a 2006/2007 vedl atelier architektury na Technické univerzitě v Liberci.

Ocenění profesora Martina Rajniše navrhnul architekt Martin Kloda. Porota ho ocenila za celoživotní dílo pedagogickou činnost, je podle ní architekt "měkkého adaptabilního projektování." Porotci konstatovali, že "Martin Rajniš bere svět vážně a prožívá jeho rizika a dokáže je i sugestivně zachytit". Architektura je podle porotců pro Martina Rajniše "všemocná": "Není nic jiného, co nás provází tak důsledně, tak nenápadně a přitom tak silně," citují porotci oceněného. Jeho dílo popsali následovně: "Martin Rajniš je ve vztahu jak k dominujícímu mainstreamu, tak i alternativním směrům radikální. Jeho architektura je prostá, přirozeně prostá, ale: žádný redukcionistický, manýristický minimalismus. Do adjektiva "prostá" se koncentruje Rajnišova odpověď svazující architekturu s pobytem člověka na Zemi - minimálně v tom smyslu, že je to architektura odpovědnosti (toho typu odpovědnosti, který se z velkoprodukcí architektonických ateliérů vytratil), architektura, která "vibruje mezi abstrakcí a konkrétností" a nepřerůstá v technologii zařizovanou architektonickou metaforu. Je to architektura, která se stává v naší době nasycené nejistotami manifestací živé zkušenosti s prostorem, přímočarého vztahu s vizuálním a taktilním prožíváním světa."

Přehled laureátů Pocty ČKA 2016 - Martin Rajniš

2015 - Bohuslav Fuchs (in memoriam)

2014 - Věra Machoninová

2013 - Rostislav Švácha

2012 - David Kopecký (in memoriam)

2011 - Karel Prager (in memoriam)

2010 - Viktor Rudiš

2009 - Emil Přikryl

2008 - Miroslav Baše (in memoriam)

2007 - Alena Šrámková
2006 - Miroslav Masák
2005 - Karel Hubáček
2004 - Pocta nebyla udělena
2003 - Josef Polášek (in memoriam)
2002 - Josef Havlíček (in memoriam)
2001 - Vít Obrtel, Otto Rothmayer, Oldřich Stefan, Zdeněk Vávra (in memoriam)
2000 - Petr Vařura, Bedřich Rozehnal, Ladislav Žák (in memoriam)

Otázka za miliony. Co s náměstím? [URL](#)

WEB, Datum: 30.05.2018, Zdroj: jihlavske-listy.cz, Návštěvnost: 39 905

Aktuality/Komentáře (0), autor: Pavel Bajer Jihlava vyhlásila architektonickou soutěž na plánovanou revitalizaci Masarykova náměstí.

Minulý čtvrtek vyhlásili jihlavští radní zadávací podmínky architektonické soutěže na revitalizaci Masarykova náměstí. Samotná soutěž má být vyhlášena v červnu. Na podávání svých návrhů pak budou mít architekti čas přibližně dva měsíce.

Vítězný návrh bude podkladem pro projektovou dokumentaci na revitalizaci náměstí.

„Na podzim porota vyhodnotí vítězné pořadí, otevřou se obálky se jmény autorů, a poté budeme jednat s jednotlivými uchazeči o možné další spolupráci,“ informoval náměstek jihlavského primátora Radek Popelka (ANO).

Město původně nepočítalo, že do architektonické soutěže bude zahrnut kontroverzní obchodní dům Prior, který má soukromého vlastníka. To považovala za největší slabinu plánované akce například členka pracovní skupiny pro revitalizaci náměstí, architektka Lenka Tomášová (Forum Jihlava).

V tomto ohledu město své požadavky zmírnilo. „Podmínky jsme se snažili stanovit volně. Sami zúčastnění se například mohou rozhodnout, samozřejmě po konzultaci s majitelem, zdali do projektu zahrnou Prior, či ne,“ vysvětlil další náměstek jihlavského primátora Vratislav Výborný (ČSSD).

Dle zadání radnice se architekti budou muset vypořádat například s dopravou na náměstí, i jeho vybaveností. K ní například patří zeleň, stojany na kola, boudy pro občerstvení, veřejné toalety, nebo odpadkové koše.

Vítěz architektonické soutěže rozhodně nepřijde zkrátka. Od radnice obdrží odměnu ve výši 700 tisíc korun. Pro druhého mají připraveno 400 tisíc a pro třetího umístěného architekta 200 tisíc korun.

Celkové náklady na architektonickou soutěž a zhotovení projektové dokumentace město odhaduje na deset milionů korun.

Jiná perspektiva: jarní cyklus uzavře švýcarské a rakouské studio [URL](#)

WEB, Datum: 29.05.2018, Zdroj: earch.cz +1, Návštěvnost: 44 272

Obsahové duplicity: 28.05.2018 - stavbaweb.dumabyt.cz [URL](#)

Jak se staví projekty ve Švýcarsku a Rakousku? Jak se navzájem ovlivňuje a doplňuje městská výstavba se soukromou? Nejen o tom budou ve čtvrtek 7. června v pražském centru CAMP mluvit architekti ze studií Buchner Bründler Architekten a Querkraft architekten. Přednáška, která bude tlumočena do češtiny, zakončí jarní cyklus Jiná perspektiva, jenž pořádá spolek KRUH. Předprodej vstupenek je v síti GoOut.

Aktivní účast v soutěžích i přímé zakázky soukromých staveb jsou součástí každodenní práce architektů po celém světě. Jak se mění přístup k navrhování dle zakázky? „Účast v soutěžích bereme jako výzkumnou část naší praxe, během níž experimentujeme s novými způsoby použití materiálů, objevujeme nové možnosti současných konstrukcí a rozvíjíme své typologické znalosti,“ říká k tématu Andreas Bründler, jehož kancelář sídlí v Basileji. Přednáška Andrease Bründlera bude sledovat vlivy a vzájemné působení soukromé a veřejné oblasti, malých zakázek a městských projektů.

Buchner Bründler Architekten, dům Hertenstein, 2010-2012

Studio Buchner Bründler Architekten má ve svém portfoliu mimo jiné Švýcarský pavilon pro šanghajske EXPO

2010, který pojali jako interakci mezi městem a venkovem, technikou a přírodou. Zatímco uvnitř stavby se na rampách, připomínajících městské prostředí s rušnými silnicemi, nacházela řada výstavních ploch, venkovní část, především pak střecha pokrytá zelení, odkazovala na švýcarskou přírodu. Dalším významným projektem studia je Volta Centre v Basileji, multifunkční budova, která je citlivě zasazena do svého prostředí. „Ústředním tématem naší práce na Volta Centre bylo uvažování o městě jako o vystavěném tvaru a živoucím organismu. Práce v městském prostoru vyžaduje kontextové uvažování, a tak jsme k projektu přistupovali,“ doplňuje Andreas Bründler.

Buchner Bründler Architekten, dům u Greifensee, 2015-2016

Druhým zahraničním hostem, který přijede na červnovou přednášku, bude Clemens Russ z rakouského ateliéru Querkraft architekten. Ten založili v roce 1998 Jakob Dunkl, Gerd Erhartt, Peter Sappa Michael Zinner, absolventi Technické univerzity ve Vídni. Jejich portfolio zahrnuje široké spektrum staveb od průmyslových objektů přes administrativní budovy, obchody až po rodinné domy a stavby pro levné bydlení. Jejich projekty jsou často oceňovány v architektonických soutěžích. V roce 2002 obdrželi rakouskou architektonickou cenu Bauherrenpreis, v roce 2004 prestižní britskou cenu pro mladé evropské architektky „Young Architect of the Year“, a v roce 2016 Cenu města Vídně. Ateliér zastupoval Rakousko v roce 2004 na Bienále v Benátkách.

Querkraft, muzeum Liaunig, 2006-2008

Červnová přednáška zakončí jarní cyklus Jiná perspektiva. „Po letní pauze budeme opět v přednáškovém cyklu pokračovat. V říjnu naše pozvání přijal německý architekt prof. Hans Kollhoff, jehož přednáška se uskuteční v rámci festivalu Den architektury. Během dalších měsíců Prahu navštíví například francouzský architekt Rudy Ricciotti nebo Alberto Veiga ze španělského ateliéru Barozzi Veiga,“ zve na další program Marcela Steinbachová, zakladatelka spolku KRUH.

Více informací k červnové přednášce naleznete na www.kruh.info. Přednáška proběhne 7. června od 19.30 hodin v němčině se simultánním tlumočením, cena lístku je 80 Kč pro studenty a 100 Kč pro dospělé. Lístky jsou v předprodeji v síti GoOut. Přednáška se uskuteční ve spolupráci s Rakouským kulturním fórem v Praze.

60 let otáčivého hlediště v Č. Krumlově

TV, Datum: 29.05.2018, Zdroj: ČT 1, Strana: 14

Bohumil KLEPETKO, moderátor

Otáčivé hlediště v Českém Krumlově existuje už 60 let. Na jevišti se tam za tu dobu odehrálo 3 500 divadelních inscenací. Letní divadelní sezona je největším open festivalem v Česku. Budoucnost přehlídky je ale pořad ohrožená, proti současné podobě točny je organizace UNESCO.

Marcela DURASOVÁ, redaktorka

Už mnoho let neurčité odpovědi na stále stejnou nerudovskou otázku: Kam s ním? Zatím je termín odstranění stávajícího hlediště rok 2020. Nová točna by měla stát buď nedaleko té původní, nebo v rozšířené části zámecké zahrady. Pro rozpočet Jihočeského divadla znamenají letní divadelní produkce významnou částku rozpočtu.

Lukáš PRŮDEK, ředitel Jihočeského divadla

Každoročně uvádíme kolem 90 představení, prodáváme kolem 56 000 vstupenek.

Marcela DURASOVÁ, redaktorka

A v roce 2020 se také musí začít opravovat letohrádek Bellarie, kde mají účinkující včetně orchestru zázemí. Nová podoba točny by měla vycházet z návrhů scénografa Joana Brehmse, autora projektu otáčivého hlediště. Město České Budějovice už 2 roky připravuje architektonickou soutěž. Zatím vypsána nebyla.

Jaromír TALÍŘ, náměstek primátora Českých Budějovic /KDU-ČSL/

Bylo nám doporučeno, abychom do poroty přizvali zástupce UNESCO.

Marcela DURASOVÁ, redaktorka

Na výsledky soutěže čeká i ministerstvo kultury.

Vlastislav OURODA, náměstek ministra kultury pro řízení sekce kult. dědictví

Variant bude více a budou formovány architektonickou soutěží.

Lukáš PRŮDEK, ředitel Jihočeského divadla

Jsme na to zvyklí, že nastoupí nový ministr kultury a začne se zase řešit naše točna.

Marcela DURASOVÁ, redaktorka

Letošní divadelní festival začne 6. června v Českém Krumlově hororovým příběhem Dracula a zároveň v areálech klášterů bude ten den otevřena výstava věnovaná Joanu Brehmsovi. Marcela Durasová, Česká televize, jižní Čechy.

Bohumil KLEPETKO, moderátor

Z dnešních Událostí v regionech všechno. Dobrý večer. A zítra na nás nezapomeňte.

ČKA vyhlásila 19. ročník Přehlídky diplomových prací [URL](#)

[WEB](#), Datum: 29.05.2018, Zdroj: tzb-info.cz [+6](#), Návštěvnost: 680 181

Obsahové duplicity: 28.05.2018 - moderniopec.cz [URL](#), stavbaweb.dumabyt.cz [URL](#), 25.05.2018 - inspirati.cz [URL](#), 24.05.2018 - archiweb.cz - [URL](#), archiweb.cz - [URL](#), imaterialy.dumabyt.cz [URL](#)

Datum: 29.5.2018 02:00 / Organizace: ČESKÁ KOMORA ARCHITEKTŮ / Firemní zpráva

Cílem Přehlídky diplomových prací je porovnání úrovně kvality výuky na českých vysokých školách zaměřených na architekturu, zvyšování standardu architektonického školství v neposlední řadě propagace architektury směrem k široké veřejnosti.

Autoři oceněných prací 15. ročníku Přehlídky (2014)

Předmětem soutěže jsou úspěšně obhájené diplomové práce absolventů architektonických oborů na vysokých školách v akademickém roce 2017/2018. Přehlídky se mohou zúčastnit absolventi, kteří v příslušném období úspěšně obhájí svoji diplomovou práci na některé z vysokých škol a fakult poskytujících architektonické vzdělání v akreditovaném magisterském studijním oboru zaměřeném na architekturu, urbanismus nebo krajinářskou architekturu a zařazeném ČKA na seznam škol s uznaným vzděláním a příbuzným vzděláním.

Do letošního ročníku Přehlídky diplomových prací je možné se přihlásit do 18. července 2018. Čitelně vyplněnou a podepsanou přihlášku spolu se soutěžní dokumentací je třeba doručit do Kanceláře ČKA v Praze nebo v Brně, a to elektronicky, poštou nebo osobně. Účast na soutěžní přehlídce není spojena s žádnými finančními náklady, tisk soutěžních panelů zajišťuje ČKA.

V porotě letos opět usednou přední odborníci nejen z řad autorizovaných architektů - Tomáš Bezpalec, Lukáš Brom, Ida Chuchlíková, Vojtěch Kaas a Pavel Pijáček.

Celková výše odměn pro oceněné dosáhne částky 50 000 Kč (Hlavní cena - Cena společnosti Olympus v hodnotě 25 000 Kč, druhá cena v hodnotě 15 000 Kč a třetí cena v hodnotě 10 000 Kč). Diplomanti si odnesou i další lákavé ceny. Jako každý rok bude dále udělena Zvláštní cena Českých center. Ta vítězi soutěže poskytne týdenní rezidenční stáž v jednom z evropských Českých center. Udělena bude rovněž Zvláštní cena společnosti

Cegra, která výherci poskytne licenci k užívání softwaru ArchiCAD.

Harmonogram 19. Přehlídky diplomových prací přihlášení do soutěžní přehlídky + odevzdání soutěžní dokumentace: od 23. 5. 2018 do 18. 7. 2018, zasedání odborné poroty: srpen 2018, vyhlášení výsledků: říjen 2018.

Virtuální prohlídka předchozích ročníků a další informace o Přehlídce diplomových prací najdete na webu ČKA.

S primátorkou (p)o Praze

TISK, Datum: 28.05.2018, Zdroj: Euro, Strana: 42, Autor: Hana Boříková, Vytlačeno: 19 770, Prodáno: 12 641

aneb Jak se změnil Václavák, náplavky, Vltavská a Výstaviště

„To jsou vize. A vize znamená, že se to nestane,“ vysvětlují fotografovi, který se ptá, co má na Václavském náměstí vlastně vyfotit. Primátorka, pro niž zdomácnělo klišé, že „nic neudělala“, se naoko urazí a pak už si to štrádá od Můstku směrem nahoru k Národnímu Cestou nám ukazuje první hmatatelný „důkaz“, že se s rekonstrukcí centrální ostudy metropole opravdu začalo. Po více než 15 letech promítání pěkných vizualizací a slibných harmonogramů proměny vředu v srdci našeho velkoměsta má teprve ona v ruce to nejdůležitější - stavební povolení. My jsme se rozhodli projít se s Adrianou Krnáčovou po Praze, aby nám ukázala, co se jí povedlo. Prostořeká primátorka si už nemusí dávat pozor na pusu a vzhledem k tomu, že nekandiduje, ani inscenovat předvolební agitku. Pražské odcházení chtěla odstartovat právě na Václavském náměstí.

Pro Pražany

Metrostav na rohu Vodičkovy ulice začal s úpravou vodovodního potrubí.

Ještě přijdou energetici a plynaři, pak se bude konečně trhat asfalt, dláždít, vysazovat stromy... Facelift spodní části Václaváku začne v září. Jiný průběh akce Adriana Krnáčová nepřipouští. To ještě bude u vesla, takže si to ohlíká. U další etapy rekonstrukce centrálního náměstí už sice primátorkou nebude, to jí ale nebrání, aby ji plánovala. Koleje tramvaje, která protne horní polovinu a zabočí do Vodičkovy ulice, budou pravděpodobně vedeny dál od sebe, aby se mezi nimi dalo volně pohybovat a troleje nebránily výhledu na budovu Národního muzea. Ta se z lešení vyloupne 28. října na oslavu sta let republiky.

„Teď jsem se vrátila z Vídně a z New Yorku, všude se staví, jen tady ne. Já nevím, proč u nás věnují aktivisté tolik energie tomu, aby zastavili veškerý progres, a pak zase všichni nadávají, že tu nic nevzniká a že by to tu chtěli mít pěkné jako vte Vídně,“ reaguje primátorka na dotaz, jestli jí nevadí, že na Václaváku stříhat pásku patrně nebude.

S Krnáčovou se procházíme po Praze ani ne týden po tom, co měla její domovská strana ANO za pomoci TOP 09 a ODS odvolat zelenou radní pro územní rozvoj Petru Kolínskou, která začala v metropoli ztělesňovat všechnu tu stagnaci.

Nakonec z poněkud názorově a osobnostně nesourodé pražské koalice ANO, ČSSD a Trojkoalice (ta se během primátorování Krnáčové na sedm měsíců rozpadla) cukli z domluvy na rekonstrukci rady sociální demokraté a teď se zdá, že už v této konstelaci metropolitní vláda do říjnových komunálních voleb nějak dožije.

Pro plavce

„Tak tahle vypadají zavřené břehy,“ mávne Krnáčová směrem k náplavce na Rašínově nábřeží, která v jarním odpolední letního charakteru pulzuje životem.

Primátorka si neodpustí narážku na novinové titulky hlásající, kterak neschopné město uzavře na sezonu oblíbená pražská vltavská korza. Nakonec tříměsíční zpoždění začátku úprav náplavek - které ve skutečnosti nikoho neomezují, jelikož se rekonstruují kobky zapuštěné v nábřežní zdi na veřejné záchodky nebo zázemí pro služby - je snad možné interpretovat při současném zákonu o veřejných zakázkách i jako úspěch, nabízí jiný úhel pohledu Krnáčová. Následně vychválí architektonický koncept úprav, který jí zanechal ještě její předchůdce primátor Tomáš Hudeček z TOP 09.

Přestože by si nejmladší primátor a první žena v čele metropole patrně v názorech, kam posouvat město, v lecčems mohli rozumět - a oběma šlo snění rozhodně líp než politikaření a prosazování se ve stranických sekretariátech -, stali se z nich nepřátelé na život a na smrt. Ale to už je asi taková pražská tradice.

„Je mi jedno, za koho to vzniklo, bude to nádhera,“ reaguje primátorka a z vysvětlování, kde budou jaké toalety (nerezové i skleněné zapuštěné do řeky, ovšem s extra výpustí), koše a lavičky a molo pro lodě, přejde plynule do přednášky o historii náplavek. Protože se prý Pražané neměli v minulých stoletích kde umýt, vznikaly kolem řeky lázně a plovárny. Tradici chce Krnáčová obnovit. V Německu se už vyrábí pro Prahu speciální nerezový bazén, který se za Železničním mostem zapustí do řeky, do filtrované vody potom vlezou i ti, kterým se voda ve Vltavě ekluje. Primátorka se inspirovala na jedné ze služebních cest, kam s oblibou mizela z úřednické reality. Na další bazén v řece se prý mohou těšit ve slepém rameni Vltavy v dolní Libni.

Pro milovníky hudby

„Dnes jsme zadali studii proveditelnosti, která ukáže nějakou ekonomickou rozvahu. Filharmonie bude muset mít zázemí jako například hotel, možná výstavní síň a špičkovou akustiku podobně jako Labská filharmonie v Hamburku, kde je také silný dopravní provoz, který hlučí,“ vysvětluje primátorka u betonového monstra na Vltavské pláni, kterak se alespoň v něčem vyrovnat jiným metropolím. A možná i těm domácím. Novou koncertní halu od Evy Jiříčné už mají ve Zlíně, vyhlásit mezinárodní architektonickou soutěž na novou filharmonii se chystají i v Ostravě. Praha zatím nechala zpracovat územní studii, která měla ověřit, zda by se nový koncertní sál pro zhruba dva tisíce posluchačů na Vltavskou vešel. A vešel. Bude ale třeba vyřešit dopravní vztahy, spočítat, na kolik miliard by budova vyšla, a vymyslet - patrně ve spolupráci se soukromníky - provozní model, aby město finančně nevykrvácelo.

Nejde ale zase jen o předvolební tahák v podobě alternativy pro Pražany, kteří se v posledních deseti letech mohli kochat miliardovými investicemi maximálně v podzemí? Celá akce by potřebovala zmocněnce, projektového vedoucího, který by hlídal termíny, tlačil záměr dopředu, honil lidi do práce a všechno koordinoval, zamyslí se primátorka.

„Jo, to by mě bavilo. Mám na to gule,“ směje se mému dotazu, jestli by to nechtěla dělat. Jestli totiž něco Krnáčová umí, tak stavět ospalé úředníky a politiky do latě způsobem, který slabším povahám vhná slzy do očí.

Zašlá krása

„Kdy jste byli naposledy na Výstavišti?“ chce vědět primátorka. Matějskou dětem nedopřávám, takže už to bude pěkných pár let. Nebyl důvod sem chodit. „Tak co je tady jiné?“ dožaduje se odpovědi.

„No přece zmizel plot!“ nevydrží to. Malý krůček pro lidstvo, velký pro Pražany, podotýká. Opravdu pohled na kdysi slavný areál, kde se konala první všeobecná výstava, se doširoka otevřel.

I když Výstaviště za těch dvacet let pronajímatelé ještě z dob primátorování Pavla Béma notně zmordovali, i tak má sílu.

Za Lapidáriem prý vyroste muzeum pro Slovanskou epopej, pro kterou hledá Praha místo už dlouho. Zatím se ale dějí na Výstavišti spíš malé věci. Posekaná tráva, generální úklid, vysekané dřeviny, místo asfaltu mlat, vysazené sakury a kaštany. „Za pár let pod nimi budu sedět. Dáme sem městský mobiliář, budou tu dva foodtrucky, pódium, nějaké atrakce pro děti, ten ohavný stan půjde pryč, než se postaví replika vyhořelého křídla Průmyslového paláce, dáme sem něco alespoň trochu kultivovaného,“ maluje si Krnáčová, co ještě stihne. U bruselské cesty vysvětluje, jak každou cihličku během posledního měsíce vzal do ruky dělník, očistil ji a zase vrátil zpět. Evidentně tu tráví dost času a předvádět nabarvené stožáry na vlajky a přemalované trafostanice na černo - někdy asi fakt stačí málo, aby se hnus tvářil přijatelně - ji očividně těší víc než debaty o politice. „Asi by tohle neměl dělat primátor, nic se tu ale roky nepohnulo a tohle mě baví víc než odpovídat za chyby jiných radních,“ předvede ukázkovou sebereflexi.

Sourybničí, zpovykanci a debilové

Občasnými průlezy v plotě kolem Výstaviště, který zatím zůstal, se dá už alespoň volně projít do Stromovky. Jedním z nich prolezeme do lesoparku - nejoblíbenějšího to místa primátorky, která tu - jak už asi každý ví - pravidelně brzy po ránu běhá svých osm až deset kilometrů. Vždycky to vezme kolem Šlechtovy restaurace, která konečně vstává z popela. „Na to sourybničí tady jsem obzvláště hrdá," sundává lodičky na trávě u soustavy rybníků, které se podařilo vykoupit, vyčistit a zkultivovat. Líbí se jí ten výraz. Že by bylo sourybničí další slovo, kterým se vryje do paměti Pražanů?

Upřímně, asi si jí budou pamatovat spíše skrze „debily", kteří položili vlhké kabely do tunelu Blanka, a zpykykance, kteří si neváží pražské dopravy.

„Zpovynkaný je člověk, který je zvyklý na určitý standard a vynucuje si jej.

Negativní konotace tomu slovu dávají negativní lidé. A ODS by mi měla platit tantiémy," usmívá se nad předvolebním billboardem Zpovynkaní Pražané volí ODS. Jaký bude tedy volební tahák ANO? „Prostě ho vymyslíme, ne?" reaguje primátorka, jejíž nejsilnější stránkou byla asi paradoxně právě ta impulzivnost a jistá nediplomatická, která jí sundá za půl roku primátorský řetěz z krku. •

Zpovynkaný je člověk, který je zvyklý na určitý standard a vynucuje si jej. Negativní konotace tomu slovu dávají negativní lidé. A ODS by mi měla platit tantiémy.

O autorovi: Hana Bořková, borikova@mf.cz

Svět se zrychluje, architektura zůstává pomalá

TISK, Datum: 28.05.2018, Zdroj: E15, Strana: 8, Autor: Denisa Holajová, Vytlačeno: 30 013, Prodáno: 11 497, Rubrika: Příloha - Real-immo

? Problém architektury u nás je ten, že zajímá vlastně jen architektky, říká Václav Ulč, autor návrhu domu u Břevnovského kláštera, se kterým vyhrál studentskou architektonickou soutěž developerské firmy Central Group v kategorii praktické bydlení.

* Řekl jste, že jste byl v létě na praxi poprvé konfrontován s českou architektonickou realitou. Jaká je pro studenta ČVUT?

Děsivá. Práce architekta a vůbec jeho hrací pole je úplně jiné, než jak si ho simulujeme na akademické půdě. Ve škole jsme zvyklí navrhovat podle svého nejlepšího svědomí a estetického vyznání. Jednáme intuitivně, týdně se dokážeme hádat o krásné plány. Vymýšlíme si zadání, upravujeme jej, navrhujeme pro svět takový, jaký ho chceme mít. Realita je drtivá v tom, že spousta těchto akcí architektovi prostě nepřísluší. Najednou je tu investor se svou představou, nástrahy stavebního řízení, ekonomika projektu, nájem vašeho ateliéru...

* Je architekt v područí investora?

Architekt má možnost volby, zda se bude zakázky účastnit nebo ne. Na druhou stranu jeho role je přece jenom služba. Utrácí peníze jiných, kolikrát dává všanc klientovy úspory. Také je ale třeba vzít v potaz, že to nejsou jenom investory zájmy, kterým je architekt odpovědný. Stejně tak by měl cítit odpovědnost vůči společnosti, městu, prostředí, které bude jeho návrhem změněno.

* Představujete si, jak budeme bydlet za dvacet třicet let?

V hlavě mám dva scénáře. Jsme na prahu velkých změn. Máme zde globální výzvy – prudký nárůst populace, oteplování, devastace přírody, globalizace. Dále tu máme něco, co mnozí považují za druhou průmyslovou revoluci. A to by byla změna naprosto zásadní, uvažíme-li, co vyvolala ta první. Prudký nárůst digitálních

technologií, komunikačních možností, automatizace a robotizace, umělá inteligence, autonomní vozidla, virtuální realita a celková dematerializace všeho. Asi nebude jiná cesta než pojmout první jako problém, druhé jako řešení a změnit podle toho náš životní styl. Tím by se bydlení mělo zásadně proměnit. Druhý scénář jsem už trochu zmínil, totiž že svět se zrychluje a architektura zůstává pomalá. Pokud by se systém neproměnil ani nezhroutil, budeme stavět relativně stejně podle ozkoušených typologií a naše potřeby tomu ohýbat a přizpůsobovat. To se mi ale zdá dlouhodobě neudržitelné. Vše bude záležet na naší ochotě inovovat spolu s technologií i naše postoje a návyky.

* Místo u zdi Břevnovského kláštera, které jste si vybral, je dost obtížné. Co vás na něm lákalo?

Zadání vypsal pro svůj školní atelier Michal Kuzemenský, který je vyhlášený poctivým přístupem k práci a propracování do detailnějších měřítek. Někdo také zmiňuje realističnost projektů, ale proti tomu se Michal s úsměvem vymezuje. Vždy jsem k němu chtěl jít a zrovna se to potkalo s tím, co jsem si chtěl vyzkoušet – návrh obyčejného, ale poctivého domu. A také čtvrtým rokem na Břevnově bydlím a k místu mám vztah.

* V CAMPU (Centrum městského plánování a architektury) na jaře proběhla výstava Budoucnost Prahy. Jak ji vidíte vy?

Zobrazuje jednu smutnou skutečnost. A to že hybatelem pokroku jsou velké developerské projekty. Developer vytváří architekturu pro komerční zisk. To je jeho práce a je to v pořádku. Architektura ale není pouze věcí na prodej, tvoří i jiné, dlouhodobé hodnoty, jako je třeba kvalita prostředí pro život. To si ale společnost neuvědomuje a skrze vedení města se to projevuje. Praha má ve své jedinečnosti i svoje prokletí. Je tak krásná, že ji spíš konzervujeme a bojíme se ji architektonickými zásahy aktualizovat.

* Mluví se o tom, že architektura posledních 20 let je plochá. Máte ten pocit?

Zajímám se o architekturu aktivně pět let, takže si netroufám z pozice studenta hodnotit práci profesionálů dvacet let nazpět. Co vnímám z vyjádření lidí, kterým věřím, tak problém architektury u nás je ten, že zajímá vlastně jen architektky. Je zde propast mezi laiky, kteří ji vnímají maximálně tak skrze tančící domy, a profesionály, kteří zase alibisticky odmítají spoluúčast na tom, že si lidé natírají domy nazeleno.

* Předseda poroty Zdeněk Lukeš řekl, že ho trochu mrzí, že se studenti v kategorii kreativní bydlení příliš neodvázali. Na druhou stranu si už uvědomují, že se v domech musí dát bydlet. Existuje ostrý předěl mezi praktičností a kreativními stavbami?

Panuje názor, že mladí lidé musejí přinést neotřelý a originální pohled. Ale studentům čerstvě skrze školu někdo prozradil, proč jsou jejich snové vize nereálné, jak jsou detaily neproveditelné, jaká jsou pravidla typologie a co je osvědčené. V dějinách moderní architektury ty nejoriginálnější a nejprelomovější nápady přicházely od lidí, kteří se buď o mantinelech práce nedozvěděli, protože architekturu vůbec nestudovali, anebo je popřeli a ukázali světu, že to mantinely vlastně nejsou. Možná by bylo zajímavé otevřít soutěž studentům i mimo oblast architektury.

Přednáška architektů ze studií Buchner Bründler Architekten a Querkraft architekten [URL](#)

WEB. Datum: 28.05.2018, Zdroj: imaterialy.dumabyt.cz, Návštěvnost: 17 174

Architektonické soutěže versus přímé zakázky. Jak se staví projekty ve Švýcarsku a Rakousku? Jak se navzájem ovlivňuje a doplňuje městská výstavba se soukromou? Nejen o tom budou ve čtvrtek 7. června v pražském centru CAMP mluvit architekti ze studií Buchner Bründler Architekten a Querkraft architekten. Přednáška, která bude tlumočena do češtiny, zakončí jarní cyklus Jiná perspektiva, jenž pořádá spolek KRUH.

Červnová přednáška zakončí jarní cyklus Jiná perspektiva. „Po letní pauze budeme opět v přednáškovém cyklu pokračovat. V říjnu naše pozvání přijal německý architekt prof. Hans Kollhoff, jehož přednáška se uskuteční v rámci festivalu Den architektury. Během dalších měsíců Prahu navštíví například francouzský architekt Rudy Ricciotti nebo Alberto Veiga ze španělského ateliéru Barozzi Veiga,“ zve na další program Marcela Steinbachová, zakladatelka spolku KRUH.

Více informací k červnové přednášce naleznete na www.kruh.info. Předprodej vstupenek je v síti GoOut. tisková zpráva

Kolaudace padla. Jinak je ale novela stavebního zákona spíše brzdou zní z měst [URL](#)

WEB, Datum: 28.05.2018, Zdroj: decinsky.denik.cz +1, Autor: Martin Košťál, Návštěvnost: 80 750

Obsahové duplicity: 28.05.2018 - Ústecký deník

Ústecký kraj - Stát ulevil stavebníkům od jednoho lejstra, další ale přibyla. Ilustrační foto. Foto: DENÍK/Libor Plíhal

Komplikovanost stavebního zákona, chyby v projektech žadatelů a neustále změny v zavedených postupech. To vše se promítá do prodlužování lhůt vyřízení žádostí stavebníků na úřadech. Novela stavebního zákona tomu příliš nepomohla.

Na novelu, která začala platit 1. ledna tohoto roku, nadávají třeba v Dubí. „V dílčích věcech přinesla zjednodušení, ale celkově vzato moc ne. Nově člověk třeba potřebuje závazné stanovisko od magistrátních úředníků, kde je napsáno, že stavba je v souladu s územním plánem města. Dosud jsme ten soulad posuzovali sami a stavebníka rodinného domu neobtěžovali,“ pronesl vedoucí stavebního úřadu Dubí Jiří Veselý.

JEDNODUŠŠÍ? ANI NE

Závazné stanovisko se posuzuje v souladu s politikou územního rozvoje ČR, která řeší například koridory vysokorychlostních tratí, dále s územním plánem kraje, města a také z hlediska cílů územního plánování. „To je soubor dalších asi 22 požadavků. To je taková pitomost, že mi docházejí slova. Vždyť i proto jsme pořídili územní plán. Abychom nemuseli stavebníka otravovat,“ dodal Veselý.

Ministerstvo pro místní rozvoj, které za novelou stojí, ji obhajuje. Celý proces od prvního razítka až po nastěhování je teď podle něj jednodušší. Nově umožňuje na pouhé stavební ohlášení postavit rodinné domy nebo rekreační chaty bez omezení stavební plochy. Ohlášení už není potřeba pro skleníky nebo bazény na zastavěném pozemku u rodinného domu nebo chaty.

Ze zákona také zcela vypadla povinnost mít kolaudaci pro domy a chaty. „Stavět dům jsem začal loni na podzim, koncem léta se chceme stěhovat. Papírování kolem stavby je úmorné, ale když jsem si s něčím nevěděl rady, tak mi úředníci poradili,“ řekl Jaroslav Prošek z Ústí nad Labem.

Právě s chybějící kolaudací však mohou podle Veselého lidé narazit třeba u bank. „Stát ulevil stavebníkům od lejstra, které třeba budou potřebovat, až budou chtít zapsat svůj rodinný dům do katastru nemovitostí nebo dočerpat úvěr na stavbu,“ doplnil Jiří Veselý.

Za posledních 11 let provedli zákonodárci 22 novel stavebního zákona. „Proto dochází i k mnohaměsíčním skluzům v přípravě staveb. Žijeme v představě, že není nic radostnějšího než ohlášení stavby rodinného domu na stavební úřad. Ale málokdo ví, že současné ohlášení stavby vyžaduje od stavebníka více dokladů než na získání dřívějšího stavební povolení,“ řekl starosta Dubí Petr Pípal.

Vyšla ročenka Česká architektura 2016-2017 pod vedením M.Steinbachové [URL](#)

WEB, Datum: 27.05.2018, Zdroj: archiweb.cz, Autor: Petr Šmídek, Marcela Steinbachová, Návštěvnost: 193 815

V polovině dubna se ve sportovní hale v Dolních Břežanech uskutečnil křest již osmnácté ročenky české architektury. Jejím sestavením letos Dagmar Vernerová z nakladatelství Prostor pověřila pražskou architektku Marcelu Steinbachovou, která se tak po Markétě Cajthamlové a Jitce Ressorové stala v osmnáctileté historii teprve třetí kurátorkou. Každá ročenka je subjektivním výběrem třicítky staveb. Kurátor se pokaždé ocitá v nevýhodné pozici, kdy musí ze stovek realizací vybrat pouhou desetinu, čímž citlivě zasáhne nejedno ego. V průběhu let se zažilo nepsané pravidlo, že by kurátor neměl do výběru zařazovat své vlastní realizace. Z důvodu relativně malé

architektonické scény v Čechách se však nikdy nevyvarujete tomu, že zvolené stavby vám budou blízké nejen po stavební stránce. Ze svazujícího limitu třiceti staveb se Marcele Steinbachové podařilo vysvobodit úvodním textem Patnáct dvojic, kde kromě řady otázek pro zlepšení českého architektonického prostředí také jen tak mimoděk představila další třicítku realizací dokončených v uplynulém roce. Řada kurátorů předchozích ročenek se až násilně držela myšlenky představit zajímavou tvorbu mimo centra. V letošní ročence si Praha a Brno přivlastnili třetinu publikace, což zní logicky, neboť tato města soustřeďují veškerý potenciál potřebný pro vznik kvalitní architektury, ale určitě se vyplatí i nadále putovat po menších obcích a objevovat stále častější zdařilé vlaštovky. Při výběru staveb byla pro Marcelu Steinbachovou určující kvalita projevující v kontextu i detailu, aby stavba nevyznívala pozitivně jen po mediální stránce, ale byla skutečně přínosná pro své okolí a každodenní život. Při výběru staveb se záměrně vyhnula objektům na zelené louce, ale hledala domy "komunikují přes plot". Na příkladě dvojic ukazuje různé přístupy k podobnému zadání a také, že neexistuje jedno univerzální řešení. Architektura nabízí mnoho tváří a ročenka mimo jiné odhaluje několik ožehavých témat dnešního stavebnictví. Výběr realizací otevírá dvojice sakrálních staveb různých měřítek, ale společné soukromé iniciativy místních obyvatel, a třicítku staveb uzavírá pohled na budoucnost sídlišť. V závěru ročenky si Jan Šépka přizval k rozhovoru Michala Škodu, přičemž obě tyto osobnosti spojuje úspěšný projekt Vnímání, který před dvěma roky představoval jednu z nejnavštěvovanějších architektonických výstav v českobudějovickém Domě umění. Michal Škoda, který se dlouhodobě snaží o prohlubování veřejného zájmu o architekturu, je zároveň důkazem, že z téměř ničeho lze vybudovat respektovanou instituci přesahující hranice naší země.

Představení ročenky bývá každoročně spojováno s výtkami nad nedostatkem architektonických soutěží a absentující koncepční podporou státu. K velké radosti se do letošní publikace dostaly hned čtyři realizace zadané obecními úřady a mohly tak vzniknout veřejné stavby zvelebující společné prostředí.

Jak již bylo zmíněno, křest letošní ročenky proběhl ve sportovní hale v Dolních Břežanech za přítomnosti starosty Věslava Michalíka. Slavnostní odpoledne bylo spojeno s prohlídkou obce, kde jsou na své veřejné stavby patřičně hrdí. podobně úspěšnou cestou se vydal také starosta Martin Kupka z obce Líbeznice na severním předměstí Prahy. Namísto lamentování nad nečinností nejvyšších pozic se malé obce vydaly jít příkladem. To, co státní správa uskutečňuje po malých nesmělých krocích, tak si soukromé společnosti naplno uvědomují, že sídlo firmy je reklamou, která každého informuje, s kým máme co do činění.

Rád bych se mýlil, že v příští ročence Luďka Rýznera budou absentovat kvalitní stavby vzešlé z otevřených soutěží, iniciované veřejnými institucemi a bez státní priority.

Pomník obětem 1. světové války bude dílem Václava Fialy

TISK, Datum: 26.05.2018, Zdroj: Klatovský deník, Strana: 2, Autor: DANIELA LOUDOVÁ, Vytisštěno: 2 250, Rubrika: Region / Zpravodajství

V sadech Pod Valy v Klatovech bude stát pomník obětem první světové války. Hotový bude do října.

Klatovy – Pomník obětem první světové války bude v Klatovech dílem tamního sochaře Václava Fialy. Jeho návrh byl vybrán jako nejlepší odbornou porotou ve veřejné výtvarně-architektonické soutěži, kterou vypsalo město.

„Zastupitelstvo města vzalo na vědomí všechny připomínky a podněty, které zazněly k vítěznému návrhu. V soutěži bylo 29 návrhů.

Zvítězilo dílo nazvané Obelisk klatovského sochaře Václava Fialy. Pomník bude věnován všem 314 obětem první světové války. Definitivně v této záležitosti rozhodne rada města,“ uvedl místostarosta Martin Kříž.

Pro pomník bylo vybráno místo v Podbranské ulici v sadech Pod Valy. Bylo zvoleno i proto, že se nedaleko nachází pomník obětem druhé světové války. Nový pomník by měl na místě stát k 28. říjnu.

ORIGINÁLNÍ NÁPAD

Pro Václava Fialu nebyla účast v soutěži jednoznačná, přišel se mu do ní nechtělo, jak sám přiznává. „Kdysi jsem

se zabýval myšlenkou renovace Glosova pomníku z 20. let a netušil jsem, že město nakonec rozhodne o výstavbě nového pomníku. To mi umožnilo zúčastnit se anonymní soutěže. Přiznám se, že do poslední chvíle se mi do toho moc nechtělo, protože vždy je ošklivé, když vyhrajete ve vlastním městě. Ale dělat návrh, aby nevyhrál, je nesmysl. Když jsem se probudil s nápadem, jak originálně vyřešit obelisk, který by byl zároveň vlajkou, přemýšlel jsem, kde bych ho mohl uplatnit. Moje žena mi řekla, že to je ten správný nápad pro Klatovy,“ řekl Fiala. Podle jeho slov jsou Klatovy vertikálním městem, táhnou je věže do výšky. Proto se rozhodl, že navrhne obelisk, který je originální.

„Napadl mě obelisk, který by byl na půdorysu rovnoramenného trojúhelníku, kdy ostrá hrana je proti vám. V horní části je seříznutý přibližně v úhlu 45 stupňů, čímž vzniká modrý trojúhelník české a dříve československé vlajky. Strany budou natřeny bílou a červenou barvou,“ popsal pomník Václav Fiala a dodal: „Nepotřebuji tedy k obelisku stožár, protože on sám přechází do vlajky, a to se mi zdálo, že by mohlo být originální.“

NOVÝ POMNÍK BUDE UŽ DRUHÝM V KLATOVECH

Pomník obětem první světové války v Klatovech už kdysi stával, byl odhalen 28. října roku 1922 a nacházel se na okraji Mercandinových sadů. Vytvořil jej z pískovce klatovský sochař Vilém Glos na podnět klatovské pobočky Československé obce legionářské. Na začátku okupace byl pomník rozebrán a zůstaly z něj jen fragmenty, které jsou uloženy v depozitáři Vlastivědného muzea Dr. Hostaše v Klatovech.

Region vydání: Západní Čechy

ČVUT: Studenti architektury uspěli v Young Talent Architecture Award 2018 [URL](#)

WEB, Datum: 25.05.2018, Zdroj: parlamentnilisty.cz, Návštěvnost: 7 608 740

Diplomové práce studentů Ing. arch. Filipa Galka a Ing. arch. Veroniky Indrové zaznamenaly úspěch v soutěži Young Talent Architecture Award (YTAA) 2018. Z celkem 334 školami nominovaných nejlepších diplomních projektů z 32 zemí byly mezinárodní porotou vybrány mezi 40 nejlepších.

Tento úspěch poukazuje i na kvalitu absolventů z Fakulty architektury ČVUT v Praze, kterým předávají zkušenosti přední čeští architekti. Filip Galko byl studentem z ateliéru Stempel & Beneš, Veronika Indrová studentkou z ateliéru Novotný – Koňata – Zmek, oba ateliéry jsou součástí Ústavu navrhování I.

Do soutěže bylo nominováno 334 diplomových projektů, z 32 zemí, 118 škol od 451 autorů. Výběr byl porotou postupně zužován na 40 nejlepších projektů, následně na 8 finalistů až po 4 absolutní vítěze, jejichž jména budou zveřejněna v červnu. Oba projekty Filipa Galka i Veroniky Indrové se dostaly do užšího výběru 40 nejlepších diplomových prací z celého světa, což řadí Fakultu architektury ČVUT v Praze mezi nejúspěšnější školy tohoto ročníku Young Talent Architect Award. Výsledky užšího výběru byly vyhlášeny 24. května 2018 v 16.30 hodin v Palazzo Mora při otevření výstavy YTAA 2018 při příležitosti zahájení 16. Mezinárodního bienále architektury v Benátkách 2018. Oba české diplomní projekty budou na benátském bienále k vidění až do 25. listopadu 2018.

Bienální přehlídka nejlepších diplomních prací architektonických škol Young Talent Architecture Award organizuje nadace Miese van der Rohe v Barceloně s podporou Creative Europe jako rozšíření bienální Evropské ceny za současnou architekturu – Mies van der Rohe Award, která je nejvýznamnější evropskou soutěží v oboru architektura. Nadace je zakládajícím členem Evropského kulturního centra v Benátkách a přehlídku YTAA organizuje ve spolupráci s Evropskou asociací architektonických škol (EAAE), Evropskou radou architektů (ACE-CAE) a platformou World Architects.

YTAA si klade za cíl podpořit talent čerstvě absolvovaných architektů, urbanistů a krajinných architektů, kteří se budou podílet na budoucí transformaci našeho životního prostředí. YTAA se zrodila ze zájmu o péči, rozvoj a podpory nejtalentovanějších studentů ještě před tím, než vstoupí do profesionálního života.

Do letošního ročníku byly nominovány diplomové projekty dokončené mezi 1. srpnem 2016 a 31. prosincem

2017 ze škol v zemích účastnících se programu Creative Europe.

Diplomová práce Filipa Galka, zpracována v ateliéru profesora Stempela a architekta Ondřeje Beneše, nese název Lasvit Flagship Store Showroom Praha a představuje vizi hlavní výstavní prodejny této značky. Student práci konzultoval ve spolupráci s firmou Lasvit a jejím uměleckým ředitelem Maximem Velčovským. Lasvit je etablovaná firma, známá po celém světě, která svou činností navazuje na slavnou tradici českého sklářství a reprezentuje dobré jméno České republiky v zahraničí.

Objekt slouží především k prezentaci značky Lasvit, k prezentaci a prodeji jejího sortimentu, pro prezentaci kolekcí a instalaci vyráběných na zakázku. Tato primární účelová funkce výstavní prodejny je doplněna o prostor na vyprávění příběhu českého sklářství, café-barem, kancelářemi pro obsluhující personál. Celý objekt je koncipovaný tak, aby přímo vybízel ke konání nejrůznějších akcí, přednášek, prezentací, módních a designových přehlídek.

Filip Galko vysvětluje koncept projektu jako kontrast dvou světů. Čistě účelové a pragmatické servisní části objektu s druhým hlavním reprezentativním prostorem. Tento velkorysý prostor slouží k vystupování „hlavních herců celé show“, kterými jsou samotná závěsná světla Lasvit. Pomocí osvětlovací a projekční techniky může být v tomto „výrobním prostoru“ vytvořen reálný pocit budoucího interiéru zákazníka. Obývací prostor je simulován promítacími plátny. Iluzivní obytný prostor pomáhá prostorové představitivosti klienta a usnadňuje výběr správného svítidla. Visí na pohyblivých trakčních zařízeních, podobným způsobem jako divadelní kulisy tak, aby bylo možné v iluzivním prostoru lehce a rychle vyzkoušet několik různých svítidel.

Navržené prostorové řešení je možné transformovat pro různorodé druhy akcí tak, aby poskytovalo maximální svobodu autorům nejrůznějších „divadelních her“, kulturních akcí, vernisáží, módních přehlídek, koncertů nebo přednášek. Servisní část objektu je oproti tomu velmi pragmaticky rozdělena do 6 nebo 7 nadzemních podlaží. Její základna poskytuje prostor pro menší a méně důležité funkce, jako je café-bar, sklady, výstava drobného sortimentu, kancelářské prostory pro zaměstnance apod.

V podobném kontrastu je i vnější vzhled objektu s vnitřním světem. Jedná se o striktně ortogonální rastr složený z prefabrikovaných betonových částí, který záměrně neposkytuje žádnou zřetelnou informaci o nestabilním světě uvnitř budovy.

Diplomová práce Veroniky Indrové byla zpracována v ateliéru architektů Tomáše Novotného, Jakuba Koňaty a Tomáše Zmeka. Autorka projektu se zabývala ideovým řešením Masarykova stadionu na Strahově, jednoho z největších a nevyužitých území tzv. brownfields na území hlavního města Prahy.

Veronika Indrová se snaží najít řešení, jak strahovské pláni znovu vdechnout život. Izolovanost pláň daná její topografií i historickým urbanistickým vývojem je jejím velkým problémem. Může se však stát i její výhodou a proměnit se v klidnou čtvrť s nádherným výhledem, která se nachází v bezprostřední blízkosti historického centra Prahy. Strahovská pláň byla posledních sto let zasvěcena hromadně organizovanému sportu: sokolské slety i spartakiády se řídily přesnými pravidly a přísným řádem, zástupy cvičenců se promítaly do plochy stadiónu.

Dnes je sport převážně individuální činností a místo jeho konání je proto třeba propojit s místem bydlení.

Strahovský stadion je vzhledem ke svému dlouhodobě nevyužívanému chátrajícímu stavu vážným problémem širšího území: je neprostupnou překážkou. Jeho obnova je katalyzátorem proměny celého území.

Veronika Indrová strahovský stadión nebourá, ale snaží se opravit jeho chátrající tribuny a najít jim nové reálné využití. Navrhuje bydlení v tribunách Strahovského stadionu. Výjimečnost lokality s dalekými výhledy se promítá do prodejní ceny bytů, a tím umožňuje zachránit, transformovat a oživit chátrající památku. Navrhuje nový druh bydlení, ve kterém se jeho noví obyvatelé potkávají se studenty ze sousedních studentských kolejí, a společně vytvářejí nové strahovské město: Plocha stadionu – ohraničený volný prostor. Park jako odkaz původní funkce stadionu. Zástupy cvičenců se promítají do plochy parku. Jejich řád je narušen trasami prostupnosti, které však nemají pevnou hranici. V parku se potkává minulost stadionu s jeho přítomností, a tedy minulost společnosti s její přítomností.

Základním principem návrhu bylo respektovat stávající vzhled Masarykova stadionu co nejvíce. Proto jsou všechny nově navržené hmoty obsaženy ve stávající hmotě tribun a žádná tuto hmotovou hranici nepřekračuje. Nová okna orientovaná do parku uvnitř stadionu je možné realizovat po odstranění původních panelů stadiónu, uložených na konstrukčních rámech, které dnes tvoří pochozí plochu tribuny. Zbývající panely slouží jako slunolamy. Původní hmotu tribuny, která byla v posledních letech odstraněna kvůli fotbalovým hřištím, návrh

Veroniky Indrové plně obnovuje.
Diplomové práce ZDE a ZDE
Odevzdané soutěžní projekty ZDE
Pravidla soutěže ZDE

České vysoké učení technické v Praze patří k největším a nejstarším technickým vysokým školám v Evropě. V současné době má ČVUT osm fakult (stavební, strojní, elektrotechnická, jaderná a fyzikálně inženýrská, architektury, dopravní, biomedicínského inženýrství, informačních technologií). Studuje na něm přes 18 000 studentů. Pro akademický rok 2018/19 nabízí ČVUT svým studentům 94 studijních programů a v rámci nich 575 studijních oborů. ČVUT vychovává odborníky v oblasti techniky, vědce a manažery se znalostí cizích jazyků, kteří jsou dynamičtí, flexibilní a dokáží se rychle přizpůsobovat požadavkům trhu. V roce 2018 se ČVUT umístilo v hodnocení QS World University Rankings, které zahrnuje více než 4500 světových univerzit, v oblasti „Civil and Structural Engineering“ na 101. – 150. místě, v oblasti „Mechanical, Aeronautical and Manuf. Engineering“ na 151. – 200. místě, v oblasti „Computer Science and Information Systems“ na 201. – 250. místě, v oblasti „Electrical and Electronic Engineering“ na 201. – 250. místě. V oblasti „Mathematics“ na 251. – 300. místě a „Physics and Astronomy“ na 151. – 200., v oblasti „Natural Sciences“ na 220. místě, v oblasti „Architecture/Built Environment“ na 151. – 200. místě, v oblasti „Engineering and Technology“ na 220. místě. V celkovém hodnocení university je ČVUT na 491. – 500. příčce v meziročním srovnání a je tak stále nejlepší tuzemskou technickou univerzitou.

Nedostali jsme peníze na úředníky, hájí problémy s novelou stavebního zákona starosta

Černošic URL

WEB, Datum: 25.05.2018, Zdroj: rozhlas.cz, Návštěvnost: 2 643 856

Letos v lednu vstoupila v platnost novela stavebního zákona, která měla urychlit přípravu staveb a ulehčit život stavebníkům. Ukazuje se ale, že se její záměr nedaří řádně naplňovat, protože chybí úředníci a úřady nestíhají rozhodovat v zákonných lhůtách. Může za to špatně nastavený zákon, nebo obce samy?

„Jsem přesvědčena, že novela je přínosná. Jsme rádi, že se nám do ní podařilo zanést tzv. společné řízení pro téměř všechny druhy staveb,“ uvedla v pořadu Pro a proti náměstkyně pro řízení sekce výstavby a veřejného investování ministerstva pro místní rozvoj Marcela Pavlová.

Ta je přesvědčena, že pro úřady s rozšířenou působností o novou agendu nejde. „Už ji vykonávali. Ale uznávám, že tato agenda narostla.“

„My jsme v rámci přípravy zákona vyčíslili navýšení nákladů a usnesení vlády zajistilo zvýšení finančních prostředků pro nárůst této agendy,“ tvrdí úřednice.

Usnesení vlády k novele stavebního zákona uložilo ministerstvu financí, aby navýšilo příspěvek na výkon státní správy. Jestli obce tyto peníze dostaly, může zodpovědět jen ministerstvo vnitra.

Marcela Pavlová

Pavlová rozlišuje dvě roviny problému. „Na té personální se ukazuje, že úřady územního plánování byly personálně podceněny už před novelou stavebního zákona. Na to jsme upozorňovali na poradách ministerstva vnitra i jinde. I z tohoto důvodu byl... zákon vyhlášen v červenci loňského roku, ale účinnosti nabyl až 1. ledna, aby se mohly orgány územního plánování personálně dovybavit.“

A druhou rovinou je, jestli pracovníci úřadů, které vykonávají tuto agendu, agendu ovládají a vykonávají ji dobře, dodala náměstkyně.

„Do dnešního dne jsme proškolili zhruba 5 tisíc úředníků stavebních úřadů i úřadů pozemního plánování.

Připravujeme další školení pro dalších asi 2500 úředníků... Ale úřední správní celky úředníky musí nabrat, až pak je proškolíme,“ konstatovala Marcela Pavlová.

Starosta města Černošice Filip Kořínek (Věci černošické) soudí, že novela v této chvíli působí řadě lidí velké potíže.

„Počet žádostí o stanoviska je nad možností rady obcí s rozšířenou působností, a tím pádem jsou velmi dlouhé čekací doby na jejich vyřízení.“

Starosta objasnil důvody pro dlouhé čekací lhůty: „Pro tuto novou agendu jsme potřebovali najmout nové lidi... Podařilo se nám ale přijmout jednoho člověka od 15. února, ačkoliv od června by měli nastoupit další dva až tři lidé.“

Nedostali jsme na agendu prostředky. A máme od ministerstva vnitra potvrzeno, že to opravdu nestačili zařadit do letošního státního rozpočtu.

Filip Kořínek

„Přijímací pohovory jsme nemohli udělat dříve než v září, říjnu. Kromě toho jsme hledali pracovníky už předtím, ale víme, jaká situace na trhu práce je.“

Také stávající zaměstnanci jsou prý velmi vytížení, takže nemohou přibrat novou agendu ke své stávající práci. „Pozice jsme přesto vytvořili, dokonce dvojnásobek toho, co nám bylo ministerstvem doporučeno.“

„Otázka financí je ale na okraji, protože se chováme, jako bychom peníze dostali. Snažíme se situaci řešit, co nám síly stačí, protože jsme si vědomi, že působíme řadě lidí problémy s jejich hypotékami, zakázkami, smlouvami a podobně,“ shrnul Filip Kořínek.

Designéři Fakulty architektury získali ocenění v soutěži Best in Design [URL](#)

WEB, Datum: 24.05.2018, Zdroj: technickytydenik.cz, Návštěvnost: 36 006

Hned několikrát uspěli studenti designu na Fakultě architektury ČVUT v soutěži pro designéry do třiceti let Best in Design.

Titul absolutního vítěze celé soutěže získala Markéta Nováková s koloběžkou Lunt, která zároveň vyhrála i 1. cenu v kategorii Product design. V kategorii Industrial design obdržel 3. cenu Ivan Valigura s návrhem Vlakového sezení. Devátý ročník soutěže Best in Design se konal ve Zlínském kongresovém centru a jako každý rok byl součástí Zlin Designu Weeku. Designéři byli oceněni ve čtyřech designérských kategoriích - Industrial design, Fashion design, Communication design a Product design.

Koloběžka Lunt byla navržena jako vhodné řešení pro ekologickou dopravu po městě. Díky inovativnímu způsobu skládání ji lze snadno a rychle složit do malého objemu a nosit v ruce či na popruhu. Koloběžka disponuje nafukovacími koly, tudíž ani kamenná dlažba v centru města pro ni není překážkou. Kombinací materiálů a barev ladí s rytmem města a cesta do práce či školy se najednou stává výjimečným zážitkem. Oceněné vlakové dvojsedadlo je ergonomicky tvarované a uživatelům zajišťuje komfortní požitky z cesty. Inovací sedadla jsou zejména ohybově nastavitelné opěrky hlavy či celková ergonomie. Celkový tvar sedadla je navržen tak, aby nepůsobil robustně jako jiná sedadla, ale spíše vzdušně a lehce. Tvar zádového opěráku více kopíruje lidské tělo zejména v oblasti ramen, odkud se poté rozšiřuje na opěrky hlavy. Tvar plastové skořepiny a konstrukce definuje myšlenku na úsporu místa. V bederní části je konstrukce zúžena a prostor vzniklý místo konstrukce slouží jako místo pro kolena.

Václav Hlaváček: Mrzí mě, že nevznikla Kaplického knihovna [URL](#)

WEB, Datum: 24.05.2018, Zdroj: developmentnews.cz, Návštěvnost: 0

Václav Hlaváček a české ateliéry mezinárodní společnosti Studio acht jsou od roku 1993 podepsáni pod pěknou řádkou realizací. Tentokrát jsme se nezaměřili na představení konkrétních projektů, ale na širší pojeté téma urbanismu a tvorby nových městských čtvrtí v kontextu existujících měst, změny funkce i revitalizace území.

Při tvorbě nových městských celků musí být architekt trochu vizionář...V případě rozsáhlejších konceptů, řekněme do 500 000 m2, je hrozně těžké prosadit projekt, protože nevidíte na 50 let dopředu. Nevíme, jestli budeme jezdit auty na naftu nebo na vodík nebo nám narostou křídla. Zásadou číslo 1 je při větších konceptech krajinaotvorba, souznění s morfologií terénu, světových stran a do jisté míry s určitým časovým limitem pro předpověď dopravního skeletu. Nevíme, co se v budoucnu stane... Ale všechno ostatní, koncept, musí architekt vychytávat v čase jakýmsi periferním viděním, musí okamžitě citlivě reagovat na společenské a ekonomické změny.

Můžete uvést příklad?Mám příklad živého konceptu – náš projekt Na Ponávce, v bývalých škrobárnách v Brně. Bývala to industriální zóna s velkou ekologickou zátěží, říčka Ponávka byla zatrubněná a polozasypaná, nebyla

ani vidět. Místo páchlo naftou, byly tam dvě staré lokomotivy... Ale za pět minut jste odtamtud pod Petrovem, ve středu Brna. Začínali jsme tam s retailem a postavili malé boxy holandského ražení. Zájemci se nejdříve vylekali, ale pak se vraceli zpátky, protože zjistili, že ne všechno musí být u dálnice, 20 km za městem. Teď je Na Ponávce maloobchod, velkoobchod, administrativa, showroom, grafické studio, prodej květin atd. Lidé si na to začali zvykat. Území už je dost sofistikované, došlo k rekultivaci Ponávky, vznikly zelené břehy... Je zde jasné dělení a ukázalo se, že při dobrém konceptu založení příčného uličního systému k ulici Masné je to zajímavé území pro administrativu.

Jaký je současný stav? Staví se už třetí budova vývojového centra jedné nadnárodní společnosti, jsou tam tři domy vývojářů, mladých lidí, inženýrů. Ta společnost podporuje studenty už od druhého ročníku, platí jim stipendium. Takže náš developer se rozhodl, že těm nejúspěšnějším poskytne studentské bydlení zadarmo. Takže jsme před půl rokem otevírali první studentskou kolej. Je koncipovaná tak, že ji lze využít i jako startovní bydlení pro manažery, jimž stálo za to jít za tou společností do Brna. Samozřejmě, že bydlení v této oblasti si vyžádá určitou porci služeb. Na papíře už máme další kolej. Najednou vidíte, že území, které bylo odsouzeno k zániku a nikdo si s ním nevěděl rady, má tři čtyři nové funkce, protože bylo dobře připravené a reagovalo na potřeby společnosti. Ukazuje se, že nejhorším nebezpečím je státnost územních plánů. Jsou města, která mají územní plány staré 40 let a udržují status quo, objednávají studie, aby územní plány zakonzervovala. A my jako architekti, urbanisté zvedáme ruku a říkáme: Tady je to špatně, tady je chyba, tady je disproporce, tady je špatně funkce, tady je špatně doprava. Ale oni říkají: Nene, my jenom chceme zastavit developery a nechceme, aby se tu něco dělo... Jenže si neuvědomují, že s městem je to jako s lesem: Když sázíte les, tak ho nesázíte pro sebe, ale sázíte ho vždycky pro své děti.

Jak vnímáte postavení architekta ve společnosti? Odborná veřejnost a lidé vzdělaní moc dobře vědí, že jsou tady desítky dobrých architektů, srovnatelných se světem. Jenom ta profese je podceňována. Mohu to porovnat s Nizozemskem, kde nejsou architekti přepláceni, ale v porovnání s naší republikou tam mají určitou prestiž. Lékaři také nejsou nejbohatší lidé ve společnosti, ale co se týká prestiže a uznání, bude 99 % společnosti radit lékaře na první místo. Žebříček společenského postavení má určitou logiku, ale u nás je problém s ohodnocením, placením. A nemám na mysli architekta jako takového, ale peníze pro předprojektovou přípravu.

Jak to myslíte? Kolik let připravuje světový architekt galerie, kostely? Velké stavby klidně i 5–8 let. Nemůžete chtít po architektovi, který musí mít kolem sebe tým špičkových lidí, aby v krátkém čase za málo peněz, s osobním nasazením, bez pomoci, naopak s překážkami ze strany úředníků a bez důvěry investora byl schopen postavit světovou věc. To nejde. Alespoň něco z toho tam musí být, jinak mu nepomůže sebevětší talent ani nejbohatší sponzor. Jestliže ho investor nevyslyší, městská část řekne ne, tak ani se sofistikovaným investorem v zádech to prostě nejde. A i kdyby všechno z toho bylo v pořádku, dostane na to místo jednoho roku projektové přípravy jen tři měsíce a ve smlouvě vyjmenovaná penalizace na dvou A4. Trabantem prostě nemůžete jet Formulí 1, to nejde. Všichni říkají – a je to pravda pravdoucí, hodně cestuju – že Praha je nejkrásnější město světa. Takže si snad zaslouží, aby v těch nejexponovanějších lokalitách byl na projektovou a předprojektovou přípravu věnován dostatek energie, času, peněz a péče, ne?

Oba máme na mysli období přibližně 30–40 let, v druhé půli minulého století, v prostoru, který vznikl ve 14. století, ale poměrově a velikostí funguje dosud. Chci říci, že zhruba do 50. let ještě pracovala generace architektů, stavitelů, stavebních firem, řemeslníků, kteří byli zvyklí na tu nejvyšší kvalitu zpracování a poctivý přístup z konce 19. století. Bavme se o formě. Rudolf Stockar přemýšlel, zda si na Václavském náměstí mohou dovolit dát tiskárně funkcionalistickou fasádu, přitom ve stejnou dobu, tj. v roce 1928 už stavěl Ludvík Kysela na Baťově paláci lehoučké skelety, za které by se nestyděli ve Francii. V tom období to byla špičková kvalita, protože Václavské náměstí vždycky bylo centrem obchodu. Kdysi Koňský trh, dneska hlavně oblečení. Je to velký byznys... Chlubíme se tím, že Praha je živoucí město, že to není skanzen, že to je město, které žije, roste, rozvíjí se, kde se pracuje... V období, o kterém jsme mluvili, tedy od konce 19. století až do roku 1950, nenajdete v produkci obecně – v módě, v průmyslovém designu, v architektuře, v knižní kultuře – hluché nebo podřadné místo. Samozřejmě, byly komerční výhonky, ale většinová produkce byla velmi kvalitní. Problém je, že nyní je to naopak. Většinová produkce z 90. let nebyla příliš kvalitní. Nekvalitní architekturu produkuje nekvalitní architekt – ten samozřejmě více poslouchá developery, takže pak komerce v tom špatném slova smyslu převládá. My si to možná ani neuvědomujeme, ale dnes se poměr nekvalitní a kvalitní produkce se pomalinku začíná

otáčet. Vidím to v grafice, v užité grafice, v průmyslovém designu, v architektuře... V tomto ohledu jsem optimista. Pro mne je důležitější, že společnost je živá, zdravá, sebekritická a jde dopředu. Pro mne – a teď se budu hodně rouhat, je barák „jen“ barák, ten se dá zbourat. Strašně mě mrzí, že nevznikla Kaplického knihovna. Co se stalo? Nad obrázkem, který vyšel v novinách o velikosti 2 × 4 cm se rozhořel oheň nenávisti. Jednak osobní k panu architektovi, jednak politiků jeden k druhému; jeden se přivazoval řetězy, druhý zase něco večer řekl a ráno to popřel. Prostě úplné nechutnosti a přitom možná ani tak nešlo o ten dům. Šlo o to, že Praha mohla překročit práh odvahy a něco udělat. Vždy, když něčemu zabráníte, musíte počítat současně se ztrátou. To už nemluvím o těch řečech, že bráníme Letnou! Praha to neudělala – a já mám pocit, že dlouho nemá k nějakému takovému kroku sílu. Podívejte se na původní kritiku uliční čáry u Tančícího domu Gehryho a Miluniče. A dnes je ten dům na všech pohlednicích a letáčích, lákajících turisty do Prahy.

Jak nahlížíte na velké obytné celky v Praze? Co je atribut rozvoje Prahy? Okruh, o kterém se cudně nemluví? Podle mne je to velká katastrofa na desítky let dopředu. Praze nezbyvá nic jiného než rozvíjet síť metra. Jednotlivé stanice by se měly velmi sofistikovaně nadčasově urbanizovat. Lidé na sídlištích by si měli uvědomit, že prostředí, v němž žijí, je v mnoha případech nedořešené, je dokonce nedostavěné i podle původních plánů autorů sídlištních celků. Dneska už i slovní historici malinko berou na milost i takový počin, jako bylo sídliště v Bohnicích, které po dlouhé desítky let ničí panorama z Petřína, protože za katedrálou sv. Víta vidíte zubatíci dojezdu výtahů panelákových bloků. Ale co se týká rozvoje města, bylo jen otázkou času, kdy se vlastně pláne nad Bohnicemi zastavějí. To bych nebral jako negativum. Ale abych se vrátil zpět. Někteří progresivní historici říkají: A vidíte, že i ta krajina kolem Prahy je tak zajímavá a vlastně malebná, dokázala pojmout ty obrovské sídlištní celky, které obydlelo 50 000, 70 000, 100 000 lidí. Někdo tento krok musel udělat a někdo musel v tom měřítku myslet. To měřítko vůbec lidé ztratili. Já dávám jako příklad u některých nedostavěných sídlištích, že to jsou vlastně stepi malých lodiček – a teď to neberte pejorativně, že by to byli malí lidé – ale že je vidíte z dálky, jak přicházejí k metru. Jdou tou pustinou, které říkají park, ale on to park vůbec není, protože ten vypadá jinak. Ale v poměru k těm sídlištím by tam měly být lesy. Měla by tu být sídliště finského typu s lesy. Jenže o ty parky a lesy se taky někdo musí starat, někdo je musí vysadit, musí se obětovat pro další generace a vynaložit prostředky, přestože se nedožije toho, až ten strom bude mít 4 m v koruně. Ale zažijí to naši vnuci... To se nestalo. Takže přijdete na sídliště a připadáte si jako v nějakém z hlediska měřítka neurčitým prostoru, protože ten malinký človíček se k vám blíží a blíží a pak vás najednou mine...

Po dvou letech padl verdikt: dům kultury není památkou [URL](#)

WEB, Datum: 23.05.2018, Zdroj: boleslavsky.denik.cz, Návštěvnost: 51 337

Mladá Boleslav – Dům kultury v Mladé Boleslavi, postavený v šedesátých a sedmdesátých letech minulého století podle návrhu architekta Františka Řezáče, je pro mnoho lidí pouhou ohyzdnou škatulí ze socialistických časů. Jiní jej ale mají za kulturní památku, kterou stojí za to uchovat pro budoucí generace. Česká pobočka Mezinárodní rady pro památky a sídla za tímto účelem dokonce naléhala na ministerstvo kultury, aby Domu kultury status památky udělilo.

„Kulturní dům patří mezi kvalitní architektonická díla své doby, přesahující svým konceptem velmi nízkou úroveň dobových standardů převažující stavební produkce. Stavba se dosud vyznačuje kvalitními původními detaily a materiály s důrazem na precizní řemeslné provedení,“ tvrdí v dopise, adresovaném ministru kultury, architekti Petr Vorlík a Václav Gírsa, k nimž se podpisem připojila řada dalších odborníků. Ve prospěch jejich myšlenky údajně mluví i to, že se Dům kultury na rozdíl od většiny poválečných staveb dochoval v mimořádně autentickém stavu.

Město, které už dlouho plánuje budovu celkově opravit, s prohlášením budovy za památku zásadně nesouhlasilo. Případnou rekonstrukci by totiž takové prohlášení podstatně zkomplikovalo. Kulturák je prý navíc budovou architektonicky spíš průměrnou.

Chystané rekonstrukci ale v současné době už nic nebrání.

Ve sporech, týkajících se estetických, architektonických a historických kvalit budovy i přípustné míry případných stavebních zásahů, totiž ministerstvo kultury nyní konečně rozhodlo. A podle náměstka mladoboleslavského primátora Daniela Marka po dvouleté anabázi kulturák za památku neprohlásilo.

„V průběhu června, možná už koncem května se sejde původní pracovní skupina a plány oprášíme, nachystáme harmonogramy, a když vše dobře půjde a budeme mít za sebou soutěž na zakázku, tak by se s rekonstrukcí mohlo za rok touto dobou začít,“ uvedl Marek.

Aby byla rekonstrukce skutečně pečlivá a budovu na další desítky let zachovala, bude prý ale nejspíš třeba ještě navýšit původně plánovanou částku sto milionů. Náklady na rekonstrukci se zainvestují nejspíš z městské pokladny, byť se magistrát bude pokoušet získat také dotaci, která by je zčásti pokryla.

„Půjde o velmi nákladnou záležitost, neboť je třeba upravit nejen celkové opláštění, ale i vnitřní vybavení. Určitě ale chceme zachovat travertin v průčelí, který je historicky cenný. Co čeká proměna určitě, je zadní část budovy, kde je v tristním stavu například balkon. Tuto zadní část chceme trochu zvětšit, a zlepšit tak i tamní zázemí,“ uvedl Daniel Marek.

Náměstek primátora dodal, že ačkoli už nyní nemusí, bude město i nadále s památkáři při rekonstrukci spolupracovat, a není proto třeba se obávat, že dosavadní ráz budovy bude nějak razantně a necitlivě narušen. Řeč byla také o úpravě okolí Domu kultury, zejména o zkapacitnění vedlejšího parkoviště, které by se mohlo novou konstrukcí zvýšit o patro. Nová lávka by pak mohla spojit toto parkoviště přímo s kulturním domem. V tomto směru ale žádné rozhodnutí nepadlo. Podobná úprava by si podle Marka vyžádala další projektovou studii.

Podpořte Karvinou v architektonické soutěži [URL](#)

[WEB](#), Datum: 23.05.2018, Zdroj: karvina.cz

Šanci uspět má revitalizace veřejného prostranství v centru města.

Karviná přihlásila do 12. ročníku soutěže Stavba roku Moravskoslezského kraje za rok 2017 úpravu veřejného prostranství v blízkosti magistrátní budovy C, spořitelny a kostela sv. Marka v Karviné-Fryštátě. Jste-li s nynější úpravou prostranství spokojeni a líbí se vám, pak prosím hlasujte do 31. května 2018 pro tento architektonický počín na adrese <http://hlasovani.pulary.cz/> (kategorie Stavby občanské vybavenosti, veřejná prostranství - stavba č. 18 - „Revitalizace veřejného prostranství v centru města Karviné“).

Děkujeme předem za podporu a sdílení této informace.

Zahrádkářské osady z Prahy mizí. Návrh metropolitního plánu je vágní, říká sociolog Gibas [URL](#)

[WEB](#), Datum: 23.05.2018, Zdroj: rozhlas.cz, Autor: Martin Knitl, Návštěvnost: 2 643 856

Pražské zahrádkářské osady jsou svým způsobem fenomén, ty nejstarší vznikaly ještě před válkou. Velké množství jich ale nepřežilo rozšiřování Prahy a stavební boom. S blížícím se schvalováním nového pražského metropolitního plánu panují obavy o osud kolonií jako je Ořechovka, Jenerálka, nebo osada na Libeňském ostrově.

Autoři metropolitního plánu některé zahrádkářské osady označili za zastavitelnou zeleň. Tím by k nim zřejmě měli lepší přístup developeři, kteří o lukrativní pozemky usilují. Dosud byly zahrádky vedeny jako nezastavitelná zeleň.

Podle Marka Váchy, mluvčího Institutu plánování a rozvoje Prahy, jsou zahrádkářské osady i nadále fenoménem. „Metropolitní plán je tak chápe a ochraňuje je. Už v zadání plánu bylo určeno, že bude Praha rozdělena na zastavitelné území, což je město včetně parků a zahrádkářských osad, a nezastavitelné území. I park nebo zahrádkovou osadu musíte postavit, musíte mít povolení,“ vysvětluje.

Městské zahrádky – fenomén, který vzdoruje času. Desítky tisíc lidí hlavně z paneláků a tráví v osadách mezi ploty většinu volného času. Co všechno se dá na malých pozemcích vymyslet?

„Aby nebyla městská zeleň a osady zastavěny, byly tyto plochy vymezeny jako takzvaný nestavební blok. To znamená, že se v zahrádkářských osadách stavět nesmí, pouze se tam mohou doplňovat domy, které už tam jsou, tedy charakter osady pro rodinnou rekreaci. Opravdu se nestane to, že by přišel developer a postavil tam

čtvrť. To není možné," říká Vácha.

Kdo zaručí, že se v zahrádkářských koloniích nebude moci stavět nová městská část? „Zaručí to metropolitní plán. Když se podíváte na návrh, je rozdělen do několika stovek lokalit. Buď máte lokalitu zastavitelnou nebo nezastavitelnou. Zastavitelnou lokalitou je třeba i Letná včetně Letenských sadů nebo Stromovka. Zeleň je tam ale jako nestavební blok. To, co je v plánu zelené, je oblast, kde se stavět nesmí," odpovídá mluvčí Institutu plánování a rozvoje Prahy.

Podle sociologa Petra Gibase mají zahrádkáři kvůli metropolitnímu plánu důvody k obavám. „Jeden důvod je koncepční rigidita, která pak vede k nejistotě. Druhý je vágnost provedení plánu, kdy není úplně jasné, co je regulativem, který má chránit nebo definovat ta území. Třetí je historická zkušenost, kterou tu zahrádkáři mají. Za posledních 25 let zmizela skoro polovina ploch zahrádkových osad, i přes to, že nějaký plán byl a ty oblasti tam byly nějak zaznačené," říká.

„Na začátku 90. let bylo v Praze něco přes 1000 hektarů zahrádkových osad. O dvacet let později je jich asi 600. Dneska je v Praze maximálně 450 osad. Část úbytku plochy je daná tím, že v 90. letech poklesl zájem o zahrádkářství, některé osady zemřely. Tlak vymístění osad z centra byl daný jak koncepčně plánováním, tak i tlakem developerů, kteří chtěli stavět," připomíná sociolog.

Zasloužily by si zahrádkářské osady větší míru ochrany? „Důvodů, proč osady chránit, je víc. Týká se to jak historické, tak současné role osad ve městě. Příkladů typů ochran ze zahraničí existuje zároveň celá řada. Je to otázka vůle. V Praze je dlouhodobě vůle k ochranám nebo regulacím velmi slabá. Autoři metropolitního plánu moc regulovat nechtějí, byly by radši, kdyby regulace moc nebyla a problémy v rámci plánování a stavění se řešily nějak samy," odpovídá Gibas.

Kulturní centrum v Rožnově pod Radhoštěm

TISK, Datum: 22.05.2018, Zdroj: Materiály pro stavbu, Strana: 11, Autor: vis, Vytiskeno: 6 500, Rubrika: aktuality projekty

„Nová „budova Kulturního centra vytvoří dominantu v roztržité okolní zástavbě přesto, že dodrží jejich výškovou hladinu. Vstupní průčelí jsme orientovali k ulici Bezručova, předprostor vytvoří veřejné shromažďovací plochy a plochy pro odpočinek. Zastřešená část vstupní plochy bude sloužit pro setkávání lidí, parkování kol a posezení u kavárny. Za Kulturním centrem vznikne park, kde bude také venkovní hlediště pro letní scénu umístěnou v zadním traktu domu. Přední část je dvoupodlažní s vysunutým zastřešením před vstupem, v zadní části je vysoká hmota provaziště doplněna do úrovně čtyř podlaží," uvádí architekt Milan Rak a dodává: „Velký sál, atrium a malý sál jsou v našem návrhu situované ve třech traktech vedle sebe, na ně navazují doplňkové provozy v podélném směru – foyer ve vstupní části a zázemí sálů i zaměstnanců v zadním převýšeném traktu. Kompozice hmoty budovy a fasád se odvíjí od funkčních a provozních celků. Poměrně nízkou dvoupodlažní hmotu zvýrazňuje vykonzolaná střecha a čtyři sloupy.“

Momentálně je podaná žádost o územní rozhodnutí. Územní řízení je přerušeno kvůli vlastnickým vztahům s pozemky v ulici Bezručova. „Potřebujeme tu přeložit inženýrské sítě a realizovat nové přípojky na pozemcích ve vlastnictví státu. Probíhá tedy jednání o převodu majetku mezi městem, krajem a státem. Nechceme ale zbytečně ztratit čas, takže práce na dokumentaci pro stavební povolení pokračují. Na základě doporučení odborníků jsme se rozhodli budovu postavit v pasivním standardu, abychom na její realizaci mohli získat dotaci. Náklady na realizaci stavby se tak zvýší o asi sedm milionů korun, provoz však bude levnější. Město také prověřuje, zda bude výhodnější, když bude realizaci Kulturního centra řešit samo nebo ji svěří některé společnosti kvůli daňovému zvýhodnění. V letošním rozpočtu na investice má pro tuto stavbu vyčleněno 91 milionů korun," říká starosta města Radim Holíš.

Objekt je konstrukčně řešen jako dřevostavba. „Již v soutěži jsme měli fasádu domu dřevěnou a také v interiéru bylo hlavním materiálem dřevo. I proto jsme se v průběhu dopracování studie rozhodli dům navrhnout jako dřevostavbu. Má to hned několik výhod: šetříme tloušťky stěn kvůli vysokým požadavkům na zateplení budovy a vysokým nárokům pro pasivní energetický standard budovy. V interiéru využíváme konstrukční dřevěné panely jako pohledové, šetříme čas a peníze díky rychlé montované výstavbě. Důležitá je také místní tradice dřevěných staveb, díky nimž je Rožnov proslulý. V Rakousku nebo ve Švýcarsku jsou dřevostavby veřejných staveb běžné, zejména v podhorských oblastech. Novostavbou Kulturního centra bychom se tak přiblížili úrovni evropské architektury," uzavírá architektka Alena Režná.

Projekt získal první cenu v architektonické soutěži, která byla uzavřena roku 2016. V těchto měsících probíhá zpracování projektové dokumentace pro stavební povolení. Autor stavby: ARCHTEAM – Milan Rak, Alena Režná Vizualizace: MISS3

Šéf IPR Boháč: Za peníze nasypané do Blanky mohly být vyřešeny Bubny, Smíchov a Žižkov

URL

WEB, Datum: 22.05.2018, Zdroj: euro.cz, Autor: Hana Boříková, Návštěvnost: 1 282 185

„Developeři se chovají tak, jak jim nastavený systém dovolí. To není chyba developerů, ale politiků,“ říká ředitel pražského Institutu plánování a rozvoje Ondřej Boháč.

„Náš základní problém je, že město je vlastně hrozně pasivní, že jsme si nedokázali vytvořit - a to můžeme i bez ohledu na MMR a legislativu - daleko aktivnější aparát, nebo daleko aktivnější a profesionální přístup vůči developerům a jít výstavbě naproti tak, aby nám víc vyhovovala,“ říká ředitel Institutu plánování a rozvoje hlavního města Prahy Ondřej Boháč. Týdeník Euro si s ním povídal nejen o tom, jak změnit stavební kodex, ale i o potřebě investic do veřejných staveb a spolupráce města s těmi, kteří přinášejí investice soukromé.

Ministerstvo pro místní rozvoj právě vytváří nový stavební zákon, který podle vás neumožňuje velkým městům efektivně tvořit územní plány. Není to tedy chvíle, kdy zkusit územní plánování změnit?

Každá chvíle se má využít... Jen si myslím, že ještě nebyl vytvořen dostatečně velký tlak na změny. Možná to třeba ta bytová krize ještě víc vyostří. Pořád je tu ale spíš tendence záplatovat stávající systém než ho změnit.

Protože změnit jej znamená opravdu reálně připravit o vliv desítky až stovky lidí a institucí o nějaká razítka.

Odpor a rezistence toho systému - já vím, že to je nepříjemné - je ale strašná. Dá se srovnat opravdu s tím, co se odehrávalo kolem nového občanského zákoníku. Tady to možná bude ještě horší.

A nebyla by cesta jako u toho občanského zákoníku nechat vypracovat stavební zákon někoho „zvenčí“, mimo ministerstvo? Od ministerstva asi nelze čekat nějaký zázrak, jak jsme se několikrát přesvědčili.

Já si myslím, že to je jediná správná cesta, ne proto, že by se ministerstvo nesnažilo udělat zákon nejlépe, jak umí. Oni se snaží, ale když je člověk jako ten křeček v kolečku, hrabe a nevidí za to kolečko. Já to znám z úřadu, já jim rozumím, vím, že se snaží, že znají vady systému, ale zároveň prostředí, ve kterém se pohybují, jim znemožňuje se na problém podívat trochu z „orbitu.“

Jak to vidí developer:

Praha se stává městem pro bohaté a pro chudé, nic mezi tím, říká developer Pardubický

Ten systém ale už požírá sám sebe. Tzv. systémová podjatost (provázanost státní správy a samosprávy, která podle soudů znemožňuje stavebním úřadům povolovat – poz. red.) možná brzy paralyzuje celé stavebnictví...

Náš systém nefunguje v praxi. Místo toho, aby se ale šlo cestou zjednodušení systému nebo jeho úpravy, jdeme cestou výjimek a výjimek z výjimek, to je ten základní problém. Když ale dáváme na každý barák výjimku, není tedy důvod to pravidlo zrušit? Já opravdu nevím, co je to za mentalitu. Tady stojí tolik nádherných domů z 19. století, z první poloviny 20. století, i za toho komunismu se postavila řada pěkných domů, prostě jsme toho byli schopni. Teď jsem jel kolem podolské vodárny, to je přece nádherný barák a dneska bychom řekli: To je technická infrastruktura, do toho vůbec nemá architekt co „kecat“, urbanista taky ne. Z betonu se vylíje kostka, co do toho dávat nějaké krásno. Stačí dodržet normy. Přitom je to dům, který chodíme všichni obdivovat, obě strany toho sporu.

Vždyť my nejsme schopni postavit vůbec žádný barák. Co se tady z veřejných peněz postavilo? Umíme kutat díry, všechny peníze šly pod zem.

Člověk jede tunelem a libuje si, jak je to fajn, nedochází mu ale, jaké šílené peníze stál. To je prostě nepoměr.

Kdyby se postavil kus města za 40 miliard korun (tolik stál tunel Blanka – pozn. red.), tak to je investice, která by zahojila velká rozvojová území typu Bubny, Žižkov a Smíchov.

Architekt Pleskot říká, že se z nás vytratila radost ze stavění. Že kdyby se třeba knihovna, galerie, nebo koncertní síň postavila, lidi by to nakoplo...

Myslím si, že v tomhle má Josef Pleskot úplnou pravdu. Teď už třeba vyrůstá druhá generace lidí, která nezažila

žádnou pěknou stavbu, to se z paměti vytratí. Každá generace by měla mít takovou stavbu, se kterou vyrostla. Za mého táty se udělalo tohle a za nás se udělá tohle, a tak se to nějak přirozeně vrstвило. Kontinuita se přerušila a špatně se to bude napravovat. Mezitím v Praze v komerční sféře vyrostlo hodně opravdu hnusných baráků. Kvalita teď jde ale významně nahoru, investoři se většinou snaží, už si berou lepší architekty, někteří dělají i soutěže, už se posunuli, ale naše stále živá zkušenost těch předchozích dvou dekád prostě někde musí být přítomná, musí se někde projevit. Takže dnes paradoxně se lidé naučili bránit investorům v momentě, kdy se začali snažit o nějakou vyšší kvalitu.

To je škoda, že se to nepotkalo.

To je velká škoda. A myslím si, že důvodem je právě i chybějící veřejná investice. Vždy vidíme soukromý kapitál a ty zlé developery. Pokud by například město stavělo byty, těžko by byli lidé přímočaře negativní vůči městu, museli by tu zkušenost zpracovávat trochu jinak. Praha ovšem veškeré své investice nasypala pod zem.

Se zvyšující se nedostupností bytů bude stále zřejmější, jak krátkozraké bylo zprivatizovat všechny městské byty.

Ono je to samozřejmě složité, protože privatizace na druhou stranu byť možná dočasně pomohla tomu, že v Praze nevznikla ghetta a že pražské čtvrti jsou sociálně stále docela pestré.

Co také v Praze nefunguje?

Selhání modrých zón: ani držitelé karet nenajdou místo k parkování

To ale může během jedné generace zmizet, když se bývalý primátor stěhuje do Ostravy, protože z učitelského platu nezaplatí pražský nájem.

Když se dělala privatizace, mělo se vedle toho masivně stavět a obnovovat bytový fond města. Kdyby město třeba stavělo těch šest až osm tisíc bytů ročně a vedle toho se jich zbavovalo, tak by to asi nepůsobilo dnes tak nedomyšleně.

I kdyby teď Praha nakrásně chtěla začít stavět, zjistí, že na povolení bude čekat osm let stejně jako privátní investoři. Pořád si myslím, že základní problém celého systému je, že s velkými městy do nějaké míry nepočítá a řeší všechno výjimkami, což je smrtící pro ekonomiku, kterou ta velká města táhnou. Jestli něco v 21. století města potřebují, je to schopnost rychle a dynamicky reagovat podle svých potřeb. Stát se k tomu, pravda, zatím staví tak, že svůj hlavní motor neustále decimuje, tu upustí trochu olej, tu nasype trochu písku, občas dojde benzín.

Opustíme „zda“ či „jak“ a pojďme ke „kde“ stavět. Velké téma v Praze jsou brownfieldy. Pokud jsme to pochopila, v Metropolitním plánu zůstala bílá místa.

Ne, nejsou tam bílá místa. Hodně závisí na tom, jak je území velké. Když vezmeme ty největší brownfieldy typu Žižkov, Bubny, jsou rozdělené na menší, je u nich nastavená nějaká parametrická regulace, takže kdyby tam dneska chtěl někdo stavět, tak by mohl, ale za poměrně přísně definovaných podmínek. Snaha je o to, aby se území mohlo i bez změny územního plánu začít zastavovat, ale jenom v definovaných místech. Takže třeba když vezmu Bubny, mohla by se postavit druhá strana Argentinské, protože to je ulice, která tam zůstane, a není důvod, aby domy nebyly i na protější straně. Dnes je povolovací proces tak dlouhý, že než dostanete povolení na tři domy tam, už dávno bude územní studie na celé území hotová. Chceme jít využití zanedbaných území naproti, aby se už nezdržovalo a neodkládalo.

Co na to majitelé těch území a aktivisti?

Teď samozřejmě někdo zase bude volat, že to je riziko, že si tam developer může dělat, co chce, ale prostě nemůže, to je nesmysl. Iniciativy budou říkat právě tohle. Budou říkat, že území je málo definované, ale ono objektivně není a stavební úřady budou umět rozhodovat tak, jako se to musí naučit nad každou novelou stavebního zákona. To je zástupný argument a zase vyvolávání bubáků. Ale paradoxně se tomu brání i investoři, kteří by zase hrozně rádi, aby se s nikým nemuseli bavit a měli přesně někde napsáno, co kde může a nemůže být. Ale takhle se město dělat nedá, tímto způsobem se dá doplňovat struktura, když je definovaná. Můžete takhle dostavět blok, ale nemůžete takhle tvořit celou novou čtvrť. Vždy se město stavělo v nějaké vazbě a myslím, že je správné investory nutit, když už chtějí zastavovat takhle významná exponovaná území, aby se starali i o to, co je za hranicí jejich parcely.

Povedlo se to na Smíchově (20 hektarů bývalého nádraží Smíchov se aktuálně chystá začít zastavovat Sekyra Group – poz. red.)?

Myslím, že ano. Investor se soutěži na celé území a pak participaci zpočátku bránil a zpětně se tváří, že mu to časově neublížilo a že naopak přišel na věci, které by třeba obtížně zjišťoval až v dalších kolech procesu. Ale Smíchov je jednodušší území než Bubny a je jednodušší než Žižkov, protože se vkládal do hotové struktury města.

Investoři mají také nějakou negativní zkušenost, ale myslím si, že když mají ambice dělat velké kusy města, nebo zastavovat pole za městem, opravdu musí být přinuceni uvažovat nad rámec svého vlastnictví. Takže buďto můžou počkat na regulaci, nebo, pokud jsou rychlejší než město, což často jsou, musejí přistoupit na to, že toho prostě vymyslí trochu víc.

Jak bude vypadat „Sekyrův Smíchov“?

Dalších 5 fotografií

Přišla tisková zpráva od Pirátů, že developeři mají na rozdíl od města vizi, kterou ale Praha neumí ani usměrnit ve svůj prospěch. Je to tak?

Náš základní problém je, že město je vlastně hrozně pasivní, že jsme si nedokázali vytvořit - a to můžeme i bez ohledu na MMR a legislativu - daleko aktivnější aparát, nebo daleko aktivnější a profesionální přístup vůči developerům a jít výstavbě naproti tak, aby nám víc vyhovovala. My jsme v hrozně defenzivní roli a vlastně se bráníme nápadům developerů. Ti developeři, třeba ti osvětenější, nebo ti, co jsou mentálně trochu dál a nejsou jen těžaři města, kdyby měli na straně města profesionální protějšek, který je natlačí do nějakého třeba bolestivého kompromisu, ale za to jim poskytne servis, který by oni jinak museli dávat z vlastních zdrojů, což jsou například ty studie, byli by nakonec rádi. Pochopili by, že potom nemusejí stavět tolik metrů a tolik tlačit na pilu, protože vědí, že mají nějaký servis a že jim to celé ekonomicky vyjde v nějakém přijatelném čase.

Co s tím?

Tohle to je primárně chyba města, developeři se chovají tak, jak jim nastavený systém dovolí. To není chyba developerů, ale politiků. Praha má mít svého developera, úřad, ale nemusí nutně stavět byty, které nutně potřebuje. Může území připravovat tak, že to investora nebude stát v nekonečném projednávání a na úplatcích desítky milionů korun. Potom si může dovolit postavit pater míň. Jenomže my se vlastně jenom bráníme, a když ne my, tak se brání občané.

Do politické roviny negaci všeho přinesly poslední komunální volby...

Odpor ke stavění přinesly poslední komunální volby, ale není to tak, že by předchozí politické garnitury byly bez viny. Ani ony nebyly aktivní. Princip fungoval jinak, třeba víc povolovaly, ale rozhodně ne pěkné věci.

Komunální volby jsou za půl roku. Myslíte, že téma paralýzy někdo zvedne a řekne dost, otázka nezní stavět ano - ne, ale jak?

Jak zatím sleduju tu debatu, tak spíše ne. Politikům pořád víc funguje vyvolávání těch bubáků a populismus.

Získávat protestní hlasy a dělat scény developerům je pořád snazší než vysvětlovat a hledat dohody. Velký průšvih je, že městské části mají větší moc, než by měly mít, protože městská část funguje na NIMBY efektu, každý starosta to zná. Byty je potřeba stavět, ale trochu jinde než zrovna u nich, protože jemu to bere hlasy.

Jedině z úrovně města vidíte potřebu, vidíte, že někde musí být, že město je organismus, který má někde hezký obličej a někde musí mít kloaku. Takhle to prostě je, a adekvátně k tomu má mít město povolovací pravomoci. A zase když se vrátím zpátky k úspěšným městům, jako je Vídeň, Mnichov, ty přesně takhle fungují. Městské části mají pravomoci třeba v rámci údržby a mají poradní hlas v povolování, ale jenom poradní. Ony jsou vybavené velmi dobře, aby organizovaly denní život, ale rozvoj moc neurčují, protože vědí, že každý chce jezdit po dálnici, ale nikdo nechce, aby mu vedla pod oknem. A v bytové výstavbě jsme se dostali do úplně stejné situace. Každý ví, že jsou potřeba byty a že to je hrozný průšvih, ale žádný lokální politik si nedovolí říct: Já podporuju výstavbu bytů.

...ve svém obvodu.

Lokálním politikům musíte dát šanci říci svým voličům: Já jsem nechtěl, ale magistrát mě přinutil. To si myslím, že by bylo fér.

To zní hezky, ale pak by se muselo změnit složení zastupitelstva, ne? Většinu lidí tam máte z městských částí... Kompetence se musí oddělit. Když chci být starostou, nemůžu být zastupitelem města. Když si vezmete projednávání Metropolitního plánu, tak vy jako městská část třeba připomínkujete, kde se budou stavět byty a kde ne a o připomínkách rozhoduje velké zastupitelstvo – Praha. Takže starosta nebo nějaký zastupitel si podá

námítku za městskou část a tady na velkém zastupitelstvu si o ní rozhodne, že jako platí. To je divné, že? Žák se taky ve škole neznámkuje sám. To je stejné, jako by si ve školách psali sami vysvědčení, to by bylo najednou jedničkářů...

Zároveň spolu zastupitelé z městských částí drží basu...

No jasně, oni se navzájem podrží a pak jsme v situaci jako dnes, že dvě třetiny zastupitelů tady v Praze jsou zastupitelé městských částí. Na magistrátu je nejsilnější koalice městských částí. A když se má hlasovat o tom, jestli se má pustit více peněz do městských částí, tak to město udělá, samozřejmě. To je jako referendum mezi lidmi o tom, jestli mají být daně. No nemají, že jo.

Dále čtete:

Volební témata pro Prahu? Korupce a zlí developeři letos stačit nebudou

Pražský maraton. Boj o vládu nad hlavním městem nemá favorita

Nový vládce Prahy? Advokát Hlína. Osedlal si dopravní podnik a vydělává miliony

Rekodifikace veřejného stavebního práva [URL](#)

[WEB](#), Datum: 22.05.2018, Zdroj: ckait.cz, Návštěvnost: 45 305

V září 2017 MMR ČR předložilo vládě materiál „Rekodifikace veřejného stavebního práva – Základní teze“, který identifikoval klíčové problémy a definoval oblasti, kterým je třeba se v rámci rekodifikace věnovat. Prováděné činnosti směřují k předložení věcného záměru nového stavebního zákona s uvažovaným termínem konec roku 2020.

Pro přípravu rekodifikace ministryně zřídila v listopadu 2017 „Kolegium ministryně pro místní rozvoj k rekodifikaci veřejného stavebního práva“. Z úrovně náměstkyně ministryně pro řízení sekce výstavby a veřejného investování se v březnu 2018 zřídilo 6 pracovních skupin. ČKAIT je zastoupená ve třech:

Pardubice: Město zveřejnilo návrh nového územního plánu [URL](#)

[WEB](#), Datum: 19.05.2018, Zdroj: parlamentnilisty.cz, Návštěvnost: 7 608 740

Na městském webu je od dnešního dne k nahlédnutí návrh nového Územního plánu (ÚP) města Pardubic. Veřejnost se tak může seznámit s podobou dokumentu, kterým se bude v dalších letech řídit územní rozvoj našeho města. Veřejné projednání návrhu se uskuteční ve středu 27. června, a to od 16:00 hodin v Kulturním domě Hronovická.

Návrh územního plánu je zpracován a zveřejněn včetně vyhodnocení vlivu na životní prostředí. Od data jeho zveřejnění, tedy od 18. května, je možné pro vysvětlení navštívit odbor hlavního architekta Magistrátu města Pardubic, kde zájemci získají bližší informace. Zároveň zde budou mít možnost nahlédnout do tištěné verze návrhu územního plánu a případně jej prokonzultovat s pracovníky odboru.

Veřejnost má tedy nyní čtyřicet dnů na to, aby před konáním veřejného projednání podala k návrhu ÚP své připomínky. „V této lhůtě a pak následně ještě sedm dní po veřejném projednání lze podat stanoviska, připomínky a námítky návrhu územního plánu. Konečný termín pro podání stanovisek, připomínek a námitek je 4. července letošního roku,“ podotýká náměstkyně primátora Helena Dvořáčková s tím, že po uplynutí lhůty budou podané připomínky a námítky vyhodnocovány a následně předloženy Zastupitelstvu města Pardubic ke schválení spolu s návrhem územního plánu. Stanoviska, připomínky a námítky je možné podat písemně prostřednictvím formuláře, který je třeba doručit na adresu Magistrát města Pardubice, odbor hlavního architekta, Štrossova 44, 530 21 Pardubice.

Cílem města přitom je vytvořit takovou podobu ÚP, která zohlední veřejný zájem chráněný dotčenými orgány státní správy, zájem samosprávy, občanů i soukromých vlastníků nemovitostí. O pořízení nového Územního plánu města Pardubic rozhodlo zastupitelstvo 20. září 2010, rok poté bylo schváleno jeho zadání. Na základě výběrového řízení se zpracovatelem ÚP stala společnost Royal Haskoning DHV Czech Republic. „Následovaly podrobné analýzy území města, stejně jako složité jednání se zastupiteli i odbornou veřejností nad koncepcí nového územního plánu. V souladu se zadáním zastupitelstva vznikly dvě varianty návrhu územního plánu. Po společném jednání o variantním návrhu a vyhodnocení vlivů návrhu na udržitelný rozvoj území, které se konalo

17. března 2016, se k nim prostřednictvím připomínek vyjádřila i veřejnost. Následně Zastupitelstvo města Pardubic na svém zasedání dne 22. června 2017 rozhodlo o výběru rozvojové varianty a pokynech pro zpracování návrhu Územního plánu města Pardubic pro veřejné jednání. Nyní je tedy předkládán k veřejnému projednání návrh ÚP upravený dle schválených pokynů,“ dodává náměstkyně. Dokument je k dispozici na webu města v sekci Územní plán města Pardubic.